

บทที่ 4

อิทธิพลของเรื่องสั้นที่ได้รับรางวัลงานสัปดาห์หนังสือแห่งชาติ

พ.ศ. 2556 - 2557 ที่มีต่อผู้อ่าน

ผู้วิจัยได้วิเคราะห์อิทธิพลในเรื่องสั้นที่ได้รับรางวัลงานสัปดาห์หนังสือแห่งชาติ พ.ศ. 2556 - 2557 ที่มีต่อผู้อ่าน ดังหัวข้อต่อไปนี้

- 4.1 ปลุกฝังคุณธรรมจริยธรรม
    - 4.1.1 ด้านความขยันหมั่นเพียร
    - 4.1.2 ด้านการช่วยเหลือผู้อื่น
  - 4.2 กระตุ้นให้เข้มแข็งและอดทนเพื่อต่อสู้กับโชคชะตา
    - 4.2.1 ด้านความอดทนในชีวิต
    - 4.2.2 ความเข้มแข็งต่อสู้กับชีวิต
  - 4.3 ชักชวนให้เห็นความสำคัญของครอบครัว
    - 4.3.1 การทำหน้าที่ของคนในครอบครัว
    - 4.3.2 ความรักของคนในครอบครัว
    - 4.3.3 ความรับผิดชอบต่อครอบครัว
  - 4.4 ชี้นำให้เห็นโทษของความรักที่ไม่ถูกต้อง
    - 4.4.1 ความรักที่ไม่ถูกต้องของผู้ใหญ่
    - 4.4.2 ความรักที่ไม่ถูกต้องของเยาวชน
  - 4.5 ชักชวนให้รักสัตว์
- ดังรายละเอียดต่อไปนี้

4.1 ปลุกฝังคุณธรรมจริยธรรม

เรื่องสั้นเป็นกระจกเงาที่สะท้อนชีวิตและความเป็นอยู่ของคนในสังคมได้เป็นอย่างดี และการอ่านเรื่องสั้นจะทำให้เข้าใจความเป็นอยู่และวัฒนธรรมของคนในสังคมในยุคสมัยใดสมัยหนึ่งมากขึ้น เรื่องสั้นที่ได้รับรางวัลงานสัปดาห์หนังสือแห่งชาติ พ.ศ. 2556 - 2557 ให้มีความสำคัญกับการปลุกฝังคุณธรรมจริยธรรม ผู้เขียนได้สร้างเรื่องที่มีความหมายมากมาย นอกจากจะทำให้ผู้อ่านได้รับความเพลิดเพลินแล้วยังทำให้ผู้อ่านเกิดความคิดต่าง ๆ ต่อชีวิตของตนเอง และได้เรียนรู้คุณธรรมจริยธรรมควบคู่ไปกับการอ่านเรื่องราวที่สนุกสนานด้วย ดังนั้นเรื่องสั้นจึงมีอิทธิพลต่อผู้อ่านเป็นอย่างมาก ทำให้ผู้อ่านสามารถนำความรู้มาปรับตัว พัฒนาตนได้ในการดำเนินชีวิต ผู้วิจัยจึงได้วิเคราะห์อิทธิพลของเรื่องสั้นที่ได้รับรางวัลงานสัปดาห์หนังสือแห่งชาติ พ.ศ. 2556 - 2557 ดังต่อไปนี้

4.1.1 ด้านความขยันหมั่นเพียร

ความขยันหมั่นเพียรเป็นสิ่งที่สำคัญมากในการใช้ชีวิตของทุกคน ชีวิตย่อมจะเจออุปสรรคต่าง ๆ และสังคมพัฒนาอยู่เรื่อย ๆ ถ้าไม่มีความขยันหมั่นเพียร จะประสบความสำเร็จไม่ได้

เรื่อง ก่อนการมาของมวลงน้ำ ได้กล่าวถึง ป้าเดือนกับลูกสาวใช้ชีวิตที่กรุงเทพฯ และลำบากมาก จึงกลับมาใช้ชีวิตอยู่บ้านเก่าอยู่ในต่างจังหวัด แม่ลูกไม่ได้ยอมแพ้กับความยากจน พยายามทำงานเลี้ยงตัวเอง ทำขนมขายเป็นอาชีพเพื่อเลี้ยงชีวิตของทั้งสองคนได้ ดังตัวอย่าง

บางครั้งป้าเดือน-แม่ของดุจดาวก็ออกมาไล่บาตรกับลูกสาว ตอนนีป้าเดือนกลับมาทำขนมขายอีกครั้งหลังร้างราไปนานตั้งแต่เข้ากรุงเทพฯ ป้าเดือนมีฝีมือในการทำขนมไทยจำพวกทองหยิบ ทองหยอด ฝอยทอง แกมกทำแล้วไปฝากขายที่ร้านค้าต่าง ๆ ในตัวเมืองเสมอ ยามนี้แกจำเป็นจ้องลำแดงฝีมือทำขนมอีกครั้งโดยมีดุจดาวเป็นลูกมือเพื่อหารายได้มาเลี้ยงชีพ ข้าวปลาอาหารที่ถวายหลวงพี่ทุกเช้าก็เป็นฝีมือของป้าเดือนกับดุจดาวนั่นเอง

(ก่อนการมาของมวลงน้ำ. 2556 : 150)

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่า ผู้เขียนได้ปลูกฝังคุณธรรมทางด้านความขยันหมั่นเพียรให้แก่ผู้อ่าน โดยผ่านการบรรยายเรื่องราวที่เกิดขึ้นกับตัวละคร ผู้เขียนบรรยายถึงแม่และลูกว่าต้องทำขนมหลากหลายมาขายเพื่อเลี้ยงชีพตัวเอง แม้เป็นกับข้าวที่ถวายหลวงพี่ทุกเช้า ทั้งแม่และลูกก็ต้องทำด้วยมือของตัวเอง จากเรื่องราวที่นำเสนอได้ปลูกฝังคุณธรรมทางด้านความขยันหมั่นเพียรให้แก่ผู้อ่าน ทำให้ผู้อ่านรู้ว่า ต้องมีคุณธรรมความขยันหมั่นเพียรในการดำรงชีวิตของตน ถึงจะประสบความสำเร็จได้

เรื่อง จรวดกระดาศ วยเยาว์ ความฝัน กล่าวถึง นักเรียนที่เรียนหนังสือในโรงเรียนส่วนใหญ่ในจังหวัดจ้องจ้องกับการเรียนหนังสืออย่างตั้งอกตั้งใจ ดังตัวอย่าง

หากจะมีลักษณะเป็นอย่างไรก็ตามทั้งสองประการ คำตอบคงไม่ได้อยู่ที่นักเรียนที่ก้มหน้าก้มตาเตรียมตัวสอบแข่งขันในหลักสูตรม้าแข่งอย่างที่เป็นอยู่

(จรวดกระดาศ วยเยาว์ ความฝัน. 2555 : 16)

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่า ผู้เขียนได้ปลูกฝังคุณธรรมทางด้านความขยันหมั่นเพียรให้แก่ผู้อ่าน โดยผ่านเหตุการณ์ที่เกี่ยวกับนักเรียนตั้งใจเรียนเพื่อเตรียมสอบ เด็กนักเรียนเป็นความหวังของประเทศชาติ ซึ่งต้องพบเจออุปสรรคต่าง ๆ และมีความกดดันจากการแข่งขันที่รุนแรง ทุกคนจึงต้องมีความขยันหมั่นเพียรเพื่อให้ได้ชัยชนะ และประสบความสำเร็จ จึงปลูกฝังผู้อ่านว่า ไม่ว่าจะทำอะไรก็ต้องมีความขยันหมั่นเพียร

เรื่อง พระราชาแห่งฝรั่งเศส ได้กล่าวถึง ตัวละครเป็นคนไทยที่ขยันเรียน และได้ทุนจากกระทรวงไปเรียนระดับปริญญาโทที่ประเทศฝรั่งเศส ตัวละครเรียนทุกวิชาเสร็จเรียบร้อยในเกรดที่ตีด้วยทั้ง ๆ ที่ยังไม่หมดภาคการศึกษา ดังตัวอย่าง

ช่วงเกือบสุดท้ายของการเรียนภาษาในเดือนมิถุนายน ฉันแทบไม่เหลือวิชา
อะไรที่ควรต้องลงเรียนอีก นอกจากวิชาเลือกเล็ก ๆ น้อย ๆ และฉันก็เลือกที่จะเรียน
วิชา *Civilisation française* หรือวิชาวัฒนธรรมฝรั่งเศส ซึ่งเป็นเหมือนวิชาฝึกสนทนา
และอภิปราย โดยมีหัวข้อหลักคือเรื่องวัฒนธรรมฝรั่งเศส

(พระราชทานแห่งฝรั่งเศส. 2556 : 47)

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่า ผู้เขียนได้ปลูกฝังคุณธรรมทางด้านความขยันหมั่นเพียรให้แก่ผู้อ่าน
โดยผ่านเรื่องราวที่เกิดขึ้นกับตัวละคร ตัวละครไปเรียนที่ต่างประเทศ ซึ่งเรียนหนังสืออย่างขยัน ยังไม่
ถึงปีสุดท้าย เธอก็เรียนวิชาเสร็จเรียบร้อย ซึ่งจากการนำเสนอเรื่องราวต่าง ๆ ปลูกฝังให้ผู้อ่านว่า ต้องขยัน
ความขยันหมั่นเพียรของเราจะทำให้เราเป็นคนประสบความสำเร็จและจะสามารถช่วยเราได้โอกาส
ไปขยายมุมมองของเราได้อีกด้วย

เรื่อง การรุกรานในตอนบ่ายสองโมง ได้กล่าวถึง ตัวละครกับสามีมีความฝันจะเปิดร้านกาแฟ
ตลอดเวลา เพื่อความฝันนี้ทั้งสองคนพยายามสะสมเงินเปิดร้าน และขยันไปเรียนวิธีการชงกาแฟที่
โรงเรียนด้วย นอกจากนี้ยังพยายามติดต่อเพื่อนที่ทำเค้กและขนมที่มีคุณภาพที่ดี เพื่อที่จะเอาไปขายที่
ร้านของพวกเขา ดังตัวอย่าง

เพื่อความสมบูรณ์แบบ ฉันและสามีไปเรียนชงกาแฟกับโรงเรียนที่สี่เสา
แล้วว่าดีที่สุดในที่ที่จะมีการสอนได้ในประเทศไทยเพื่อรับหน้าที่บาร์ิสต้า ตกหลังเค้ก
ขนมแกล้มกาแฟอื่น ๆ จากบ้านของรุ่นน้องที่ทำงานในบริษัทเก่าของสามี ซึ่งมีคุณภาพ
สมกับเป็นของทำเองกินเองในครอบครัวและหมู่เพื่อนรวมทั้งสร้างความสัมพันธ์อย่าง
เร่ร่อนกับบรรดาผู้มีชื่อเสียงทั้งหลาย ทั้งคนดังในวงการบันเทิง นักวิชาการฮิป ๆ

(การรุกรานในตอนบ่ายสองโมง. 2556 : 77)

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่า ผู้เขียนได้ปลูกฝังคุณธรรมทางด้านความขยันหมั่นเพียรให้แก่ผู้อ่าน
โดยผ่านการกระทำของตัวละคร ตัวละครกับสามีพยายามไปเรียนวิธีการชงกาแฟ โดยคนไทยมี
ความขยันหมั่นเพียรในเรื่องราวและสิ่งที่ตนเองชอบ เพื่อความฝันของตัวเอง คนไทยยอมไปพยายาม
ทำเท่าที่ทำได้ที่สุด ซึ่งปลูกฝังผู้อ่านว่า ความฝันกลายเป็นความจริงต้องอาศัยความขยัน กำลังใจจาก
ความฝันเป็นสิ่งสำคัญต่อมนุษย์ มั่นใจว่าจะทำให้มนุษย์ยอมไปสู้กับทุกอย่างได้ด้วยความขยันหมั่นเพียร

เรื่อง นักปฏิวัติหลังถ้วยกาแฟ ได้กล่าวถึง ตัวละครต้องเรียนวิชาต่าง ๆ ในมหาวิทยาลัยทุกวัน
ตั้งแต่เช้าถึงเย็น เสร็จแล้วยังไปเรียนพิเศษที่ข้างนอกอีกเพื่อได้งานที่ดีในสังคมหลังจากเรียนจบ แต่เพื่อน
ของเขาไม่เข้าใจว่าทำไมเขาต้องขยันเรียนจนถึงแบบนี้ ดังตัวอย่าง

“นายมีเรียนกี่โมงล่ะ” ู๊ ๆ เขาก็ถามขึ้นโดยไม่ปล่อยให้เพื่อนตั้งตัว

“อีกชั่วโมงหนึ่ง แต่ต้องเตรียมตัวก่อนสอบ นายมีอะไรหรือ” นักปฏิวัติโคลง
ศิระษะ ยิ้มขริ้ม

“ฉันไม่เข้าใจว่านายจะเสียเวลาไปเรียนพิเศษเพิ่มทำไม ในเมื่อตั้งแต่เข้าจรด ลีโม่งเย็นก็เพียงสำหรับหลักสูตรเตรียมม้าแข่งที่ ‘พวกเขา’ ยัดเยียดให้” เด็กหนุ่ม จ้องหน้าเจ้าของคำพูด คิดว่ามันเป็นความไร้เดียงสาของคนเลื่อนลอย

“ถ้าฉันจะหางานดี ๆ ทำให้ได้ในเศรษฐกิจแบบนี้ ถ้าไม่ยัดความรู้หรือหลักสูตร ม้าแข่งตามที่นายว่าเข้าไปในหัวเยอะ ๆ ฉันก็จะสอบไม่ได้ แล้วก็กลายเป็นหนึ่งใน ไบไม่ร่วงบนถนนที่นายชอบเดินผ่านนั่นแหละ”

(นักปฏิวัติหลังถั่วยกาแฟ. 2555 : 74)

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่า ผู้เขียนได้ปลูกฝังคุณธรรมทางด้านความขยันหมั่นเพียรให้แก่ผู้อ่าน โดยผ่านบทสนทนาระหว่างตัวละคร ตัวละครไปเรียนพิเศษวิชาต่าง ๆ เพื่อให้ตัวเองเก่งขึ้นและตามกระแส ของสังคมได้ โดยเอาชนะการแข่งขันในสังคม จึงปลูกฝังผู้อ่านว่า ต้องเรียนรู้มาก ๆ และขยันทำงาน เพื่อที่จะ ได้ใช้ชีวิตค่อนข้างดีในสังคม ไม่ว่าจะการแข่งขันในสังคมจะรุนแรงมากแค่ไหน มีแต่ความขยันหมั่นเพียร เท่านั้นที่สามารถช่วยเรารอดได้ในสังคม

จากตัวอย่างดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า เรื่องสั้นที่ได้รับรางวัลงานสัปดาห์หนังสือแห่งชาติ พ.ศ. 2556 - 2557 ปลูกฝังให้มนุษย์มีความขยันหมั่นเพียรในการใช้ชีวิตโดยผ่านบทสนทนาระหว่างตัวละคร และการกระทำของตัวละคร ปลูกฝังให้เห็นว่า ความขยันหมั่นเพียรเป็นพฤติกรรมที่มีคุณธรรมจริยธรรม ที่ดี และปลูกฝังให้มนุษย์ต้องเป็นคนที่มีความขยันหมั่นเพียรในการใช้ชีวิตและทำเรื่องราวทุกอย่าง สังคมของมนุษย์ขาดความขยันหมั่นเพียรไม่ได้ ความขยันหมั่นเพียรยังสามารถช่วยให้การใช้ชีวิตมีสาระ และให้กำลังใจในการดำเนินชีวิต นอกจากนี้ยังทำให้การใช้ชีวิตมีความสุข

4.1.2 ด้านการช่วยเหลือผู้อื่น

มนุษย์เป็นองค์ประกอบที่สำคัญของสังคม คนที่ใช้ชีวิตในสังคมถ้าเจอปัญหาอะไรที่แก้ไขด้วยตน ไม่ได้ ก็ต้องการความช่วยเหลือจากคนอื่น เช่นเดียวกัน ถ้าคนอื่นเจอปัญหาอะไร ก็ต้องไปช่วยอย่างจริงจัง

เรื่อง ตัณหา ๒๔ ชั่วโมง ได้กล่าวถึง พ่อแม่ทิ้งลูกไว้ที่วัด และไปทำงานที่กรุงเทพฯ เพื่อตัด ปัญหาเรื่องค่าใช้จ่ายเลี้ยงลูก และบอกว่าทีหลังจะไปรับลูกที่วัด แต่ว่าสิบกว่าปีผ่านไปแล้วก็ไม่เคย กลับมา ชาวบ้านเล่ากันว่าพ่อแม่สองคนนั้นติดโรค เสียชีวิตแล้วเป็นต้น แต่ไม่มีใครรู้จริง ๆ ว่าสองคน นั้นหายไปไหน ดังตัวอย่าง

ก่อนเข้ากรุง ทั้งคู่ฝากฝังเด็กชายตุลไว้กับหลวงพ่อบุญ เพราะไม่อยากให้ลูกชาย ไปลำบากด้วย และเพื่อตัดปัญหาเรื่องค่าใช้จ่าย แต่ก็สัญญาว่าจะส่งเงินมาให้ทุกเดือน เด็กชายตุลจึงบรรพชาเป็นสามเณรเล่าเรียนหนังสืออยู่ในวัด เฝ้ารอวันที่พ่อแม่จะ กลับมารับ ทว่าวันนั้นก็ไม่เคยมาถึง โยมพ่อโยมแม่ของสามเณรตุลไม่เคยติดต่อ กลับมาอีกเลย เงินทองที่ว่าจะส่งมาให้ก็ไม่เคยได้รับ สามเณรได้ยื่นเพียงข่าวลือจาก คนในหมู่บ้านว่าโยมพ่อโยมแม่ถูกคนเมืองหลอกจนสิ้นเนื้อประดาตัวไม่กลับมาอีกหน้า

กลับมาบ้านเกิด บ้างก็ว่าไปทำอาชีพผิดกฎหมายจนถูกจับเข้าตารางไปแล้ว บ้างลือว่า
ทั้งสองติดโรคร้ายแรงจาก

เมืองกรุงและเสียชีวิตแล้ว ชาวลือข่าวลวงกระจายไปทั่วหมู่บ้าน จนสามเณร
ลับสนปนหวาดวิตก *ไม่รู้ว่าความจริงเป็นเช่นไร บางครั้งก็เชื่อตามคำคน แล้วแอบไป
ละอื่นให้เพียงลำพังในกุฏิ*

(ต้นหา ๒๔ ชั่วโมง. 2556 : 153)

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่า ผู้เขียนได้ปลุกฝังด้านการช่วยเหลือผู้อื่นให้แก่ผู้อ่านโดยผ่าน
พฤติกรรมของตัวละคร ซึ่งพ่อแม่ของเด็กชายฝากไว้กับหลวงพ่อกับและโดยไม่มีใครรู้ว่าพวกเขาไปไหน
แต่หลวงพ่อก็ก็นิ่งเด็กไว้ สิบกว่าปี ซึ่งปลุกฝังผู้อ่านว่า คนไทยเป็นคนที่มีจิตใจดีงามและมีน้ำใจ
ช่วยเหลือคนอื่นเสมอ ทำให้ผู้อ่านรู้ว่า ต้องมีจิตใจงามและคอยช่วยเหลือคนอื่นที่ปัญหา พยายามไป
ช่วยคนอื่นเท่าที่จะทำได้ โดยไม่คิดค่าตอบแทน

เรื่อง ใบหน้าของผีไร้หน้า ได้กล่าวถึง เมื่อตัวละครอาบน้ำนอนหลับแล้ว ได้รับโทรศัพท์จาก
ภรรยาเพื่อนของเขา ขอให้เขาไปช่วยพวกเขาหน่อยในสถานีดำรงจตุรพักตรพิมานที่อยู่ใกล้ชิดกับร้านขายหนังสือ
การ์ตูนของเพื่อน พวกเขาต้องการคนที่รู้กฎหมาย พอตีตัวละครรู้กฎหมาย แม้ว่ามืดแล้ว แต่ตัวละคร
ก็เตรียมตัวเพื่อจะไปช่วยเพื่อนและภรรยาของเพื่อน ดังตัวอย่าง

*“พอดีพี่เขาบอกว่าคุณรู้เรื่องกฎหมาย เราไม่รู้จักใครอีกแล้ว คุณช่วยมาหา
เราหน่อยได้ไหมคะ” หญิงคนนั้นขอร้องด้วยน้ำเสียงตระหนกปนอ่อนล้า เมื่อข้าพเจ้า
ตอบรับ เธอจึงบอกสถานที่ที่จะให้ไปพบเธอและสามี-ข้าพเจ้าเหลือบตาคุณาฬิกาบน
หน้าจอโทรศัพท์แวบหนึ่ง ขณะนี้เป็นเวลาเกือบสี่สิบนาฬิกาแล้ว ข้าพเจ้าอาบน้ำ
แต่งตัวลวก ๆ เพื่อขับไล่ความมึนงง ก่อนเดินทางไปยังสถานที่นัดหมายตามที่ได้รับแจ้ง
ที่นั่นคือสถานีดำรงจตุรพักตรพิมานหนึ่งไม่ไกลไม่ไกลจากร้านขายหนังสือการ์ตูนของเขา*

(ใบหน้าของผีไร้หน้า. 2556 : 23)

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่า ผู้เขียนได้ปลุกฝังคุณธรรมด้านการช่วยเหลือผู้อื่นให้แก่ผู้อ่าน
โดยผ่านพฤติกรรมของตัวละคร ตัวละครเป็นคนที่รักเพื่อน และเมื่อเพื่อนต้องการความช่วยเหลือก็จะ
พยายามช่วยเพื่อนเท่าที่ทำได้ โดยไม่สนใจว่าตนเองสะดวกหรือไม่ ผู้เขียนปลุกฝังผู้อ่านว่า คนเราต้อง
มีน้ำใจช่วยเหลือคนอื่น โดยเฉพาะเพื่อนของเรา เมื่อเพื่อนหรือคนที่อยู่รอบข้างเราต้องการความช่วยเหลือ
เราก็ต้องพยายามไปช่วยเขา ความช่วยเหลือระหว่างคนจะทำให้สร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างคนในสังคม

เรื่อง พายุฝนบนกุฏิ ได้กล่าวถึง หลวงพี่ไปบิณฑบาตได้อาหารเยอะ กลับมาถึงวัดแล้วเขาเอา
อาหารให้ป้อม และให้ป้อมไปแจกให้เพื่อนคนอื่นกิน ดังตัวอย่าง

*เมื่อมาถึงหน้ากุฏิ หลวงพี่หยิบถุงกับข้าวบางส่วนออกจากบาตร แล้วใส่ไป
ในถังสี่ล้อของป้อม*

“ป้อมแบ่งเอาไปกินนะ เอาไปเผื่อเพื่อนคนอื่นด้วยก็ได้” หลวงพี่พูดพร้อม ยิ้มกว้าง ป้อมวางถังลงกับพื้นแล้วพนมมือไหว้หลวงพี่ จากนั้นจึงหัวถึงออกไป หลวงพี่ มองตามจนป้อมเดินลับตาแล้วแกจึงขึ้นกุฏิ

(พายุฝนบนกุฏิ. 2556 : 82)

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่า ผู้เขียนได้ปลุกฝังด้านการช่วยเหลือผู้อื่นให้แก่ผู้อ่านโดยผ่านพฤติกรรม และคำพูดของตัวละคร ตัวละครใจดีแจกอาหารให้เด็ก ๆ ที่อยู่ในวัดโดยไม่มีคนเลี้ยงดู ตัวละครคอย ดูแลและหาอาหารให้กิน ซึ่งปลุกฝังผู้อ่านให้เห็นความเอื้อเฟื้อช่วยเหลือคนอื่นของคนในสังคมไทย และปลุกฝังให้คนอื่นก็ต้องกระทำต่อคนอื่น มีจิตใจดีงามและพยายามช่วยเหลือคนอื่น ผู้อ่านต้องมี น้ำใจที่จะไปช่วยเหลือคนอื่น ๆ เมื่อเห็นคนที่อยู่รอบข้างมีปัญหา ก็ไปช่วยเหลือด้วย

เรื่อง หมั่นคอยดูแลและรักษาดวงใจ ได้กล่าวถึง หลังจากที่พ่อของใหญ่เสียชีวิตไปแล้ว สวนของ ครอบครัวใหญ่ก็ถูกญาติของพ่อแย่งไปหมด เหลือแต่บ้านเล็ก ๆ แม่ของใหญ่เสียใจมาก ๆ และบำเพ็ญ ก็มาปลอบใจแม่ และให้ความช่วยเหลือกับครอบครัวของใหญ่ในหลาย ๆ ด้าน โดยไม่ได้คิดค่าตอบแทน อะไร ดังตัวอย่าง

ตั้งแต่พ่อตายจากไป ที่สวนกล้วยไข่ของเราโดนญาติฝ่ายพ่อยึดไปหมด เหลือไว้ แค่น้ำไม่ได้ดินนหลังเล็ก ซึ่งทำท่าจะพังเอาเสียทุกที่ที่ฝนตกแรง ๆ แรก ๆ แม่ทำอะไรไม่ถูก ได้แต่นั่งร้องไห้ตาบวมทุกวัน ก็ได้บำเพ็ญนี้แหละเข้ามาคอยช่วยเหลือ ช่วยแซมบ้านและควักกระเป๋าส่งสำหรับค่าหนังสือเรียน ชุดนักเรียนของผม

(หมั่นคอยดูแลและรักษาดวงใจ. 2555 : 117)

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่า ตัวละครเป็นคนที่มีเมตตา และช่วยเหลือคนอื่นโดยไม่มีเงื่อนไขอะไร ผู้เขียนปลุกฝังให้ผู้อ่านเห็นการใช้ชีวิตความยากจนลำบากของครอบครัวไทยที่ขาดผู้ชายเลี้ยงดู และให้ เห็นถึงจิตใจดีงามของตัวละครที่มาช่วยครอบครัวของคนอื่นโดยไม่ได้คิดตอบแทน จากการบรรยาย ฉากนี้ ผู้เขียนปลุกฝังผู้อ่านโดยผ่านการกระทำของตัวละคร ทำให้ตัวละครต้องถือคนที่เหมือนตัวละคร เป็นตัวอย่างในชีวิต และไปช่วยเหลือคนอื่นเท่าที่เราทำได้ด้วย

เรื่อง จรวดกระดาศ วัยเยาว์ ความฝัน กล่าวถึง ตัวละครย้ายไปเรียนที่โรงเรียนแห่งนี้เป็นวันแรก ไม่มีเพื่อนที่รู้จักสักคนเลย เมื่อทุกคนยืนขึ้นตรงพร้อมกันในวันที่ทิวารินเสียชีวิตไป ตัวละครไม่รู้เกิด อะไรขึ้น และยั้งนั่งง ๆ อยู่ แต่เพื่อนร่วมเรียนใจดีมาช่วยเตือนให้ ดังตัวอย่าง

จากความไม่คุ้นเคย ทั้งสังเกตว่าเพื่อนใหม่ที่นั่งอยู่ข้าง ๆ เป็นคนเงียบขรึม แผลกหน้า เขาจึงประหยัดถ้อยคำอย่างเกรงใจตลอดช่วงเช้า กระทั่งได้รับสัญญาณ แห่งมิตรที่ช่วยเขาให้รอดพ้นการรุมประณามผ่านสายตาของคนทั้งห้อง เด็กหนุ่มจึง เริ่มบทสนทนาเพื่อสร้างความสัมพันธ์อีกครั้ง

“ขอบคุณนะที่ช่วยเตือนเราเมื่อกี้” เขาพยายามยิ้มอย่างเป็นมิตร “แต่ขอถามอะไรหน่อยได้ไหม เมื่อตะกี้ทำอะไรกันหรือ เราได้ยินเสียงกริ่งแต่ก็ยังไม่ถึงเวลาเลิกเรียนนี่นา”

(จรวดกระดาดช ้วยเยาว์ ความฝัน. 2555 : 17)

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่า แม้ว่าตัวละครกับเพื่อนที่เตือนให้เขาตื่นขึ้นนั้น ฟังรู้จักกันวันแรก แต่เพื่อนร่วมเรียนก็ใจดีมาช่วยเขา ผู้เขียนปลูกฝังให้ผู้อ่านได้เห็นมิติของคนไทย ปลูกฝังให้ผู้อ่านรู้แม้เป็นคนที่ไม่คุ้นเคยกัน เราก็ต้องไปช่วยเขา มิตรต่อคนอื่นไม่มีกำหนดว่าเพิ่งรู้จักหรือรู้จักมานานแล้วทำได้เมื่อเห็นคนอื่นเจอปัญหาที่เราสามารถช่วยได้ เพราะฉะนั้นผู้เขียนปลูกฝังคุณธรรมการช่วยเหลือคนอื่นโดยผ่านการกระทำของตัวละคร ทำให้ผู้อ่านต้องมีน้ำใจช่วยเหลือคนอื่น

เรื่อง ความฝันอันเดียวตาย ้วยเยาว์ที่สูญหาย ได้กล่าวถึง นักเรียนชายคนหนึ่งชนชายตาบอดจนทำให้ชายตาบอดทกล้ม แต่นักเรียนชายไม่สนใจขึ้นรถเมล์ไป กระเป๋าสตางค์ของนักเรียนตกพื้นชายพิการเก็บกระเป๋าสตางค์ใบนั้นได้ และยื่นตรงสถานีรถเมล์ตั้งนานโดยยกกระเป๋าสตางค์อยู่ในมือเพื่อให้เจ้าของได้เห็น ชายตาบอดขึ้นรถที่สถานีรถเมล์ตั้งนาน แต่ในที่สุดนักเรียนชายก็ไม่ได้กลับมาชายตาบอดจึงเอากระเป๋าสตางค์เข้าไปในห้างสรรพสินค้าที่อยู่ข้าง ๆ เพื่อให้เจ้าหน้าที่ในห้างสรรพสินค้าประกาศเรื่องกระเป๋าสตางค์เพื่อให้เจ้าของกระเป๋าสตางค์ได้ยินและมารับ ดังตัวอย่าง

เขาผู้ล้มลงเป็นครั้งที่สองยันกายขึ้นยืน กราดสายตาไปรอบ ๆ ด้วยความมุ่งงยืมมือออกความหาถาดลือตเตอร์ แต่เท่ากับสะดุดกับสิ่งนี้ เขาก็มองหยิบมันขึ้นมาด้วยสัมผัสจากมือ (เขา) และสัมผัสจากดวงตา (ผู้ชม) ทำให้ทราบว่กระเป๋าสตางค์ในนั้นเป็นของคนที่วิ่งชนเขาล้มเมื่อครู่

กระเป๋าใบนั้นมีเงินจำนวนเท่าไรไม่มีใครทราบ แม้กระทั่งชายตาบอดซึ่งถือมันไว้ในมือ แวดตาหลังเลนส์แว่นดำเป็นเช่นไร บ่งบอกถึงความคิดได้หรือไม่ ชายตาบอดยืนนิ่งอยู่เช่นนั้น นานกระทั่งภาพลดความสว่างจนเกือบมืด เขาก็ยังยืนอยู่ แว่นกันแดดหนีบไว้ระหว่างนิ้ว ดวงตามีดบอดมองกล้อง จ้องตรงมายังผู้ชมราวกับต้องการถามความคิดเห็น และในความประหลาดใจของผม ใบหน้านั้นมีรอยยิ้ม เขาหันหลังแล้วค่อย ๆ ความหาทางเดินมุ่งหน้ากลับไปยังห้างสรรพสินค้า

(ความฝันอันเดียวตาย ้วยเยาว์ที่สูญหาย. 2555 : 67)

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่า ตัวละครเป็นคนที่มึจิตใจดีงาม เป็นคนที่เมตตาให้อภัยคนอื่น นักเรียนชายชนเขาล้ม เขาไม่ได้คิดโมโห แต่พยายามอยากคืนกระเป๋าสตางค์ที่นักเรียนตกพื้นให้เขา ผู้เขียนปลูกฝังให้ผู้อ่านเห็นถึงคุณธรรมทางด้านการช่วยเหลือคนอื่นโดยผ่านการกระทำของตัวละคร ซึ่งทำให้ผู้อ่านรู้ว่าการช่วยเหลือคนอื่นเป็นคุณธรรมที่ดี และคนในสังคมทุกคนก็ต้องมีน้ำใจช่วยเหลือคนอื่น

เรื่อง หมั่นคอยดูแลรักษาดวงใจ ได้กล่าวถึง แม่ของใหญ่เป็นลูกจ้างทำงานที่บ้านของป่าทิพย์ นอกจากทำงานแล้ว บางที่ยังช่วยไปรับลูกของป่าทิพย์แทนป่าที่โรงเรียน ส่วนป่าทิพย์ก็ดูแลแม่และใหญ่ให้ของฝากแก่แม่และใหญ่บ่อย ๆ ดังตัวอย่าง

เมื่อผมอายุได้เจ็ด-แปดขวบ แม่ก็พยายามเข้า ๆ ออก ๆ บ้านป่าทิพย์จนเหมือนบ้านอีกหลังของตัวเอง เหตุผลที่ผมและแม่ต้องเข้าออกบ้านป่าทิพย์บ่อย ๆ ก็เพราะแม่เป็นลูกจ้างช่วยเหลืองานจิปาละของป่าทิพย์ เป็นลูกจ้างเหมาทั้งงานและงานอื่น บางทีก็เรื่องเงินทอง บางครั้งก็เรื่องส่วนตัว อย่างไปรับส่งหนูกับน้องที่โรงเรียนในวันที่ป่าทิพย์ไม่ว่าง โดยค่าจ้างนอกจากเงินทองและข้าวของเครื่องใช้ที่ป่าทิพย์หยิบยื่นให้แม่ บางทีก็มีของเล่น ของกินขนม และของฝากดี ๆ มาเพื่อแม่เหมือนกับเป็นลูกหลานคนหนึ่ง

(หมั่นคอยดูแลรักษาดวงใจ. 2555 : 67)

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่า ผู้เขียนปลุกฝังคุณธรรมทางการช่วยเหลือคนอื่นโดยผ่าน การกระทำของตัวละคร ตัวละครเป็นคนจิตใจดีงามและชอบช่วยเหลือคนอื่น แม้แต่เป็นสิ่งเล็ก ๆ น้อย ๆ ก็จะทำให้คนอื่นซาบซึ้ง ปลุกฝังให้ผู้อ่านทราบว่า คนในสังคมเรา ต้องรู้จักการช่วยเหลือกัน ใช้จิตใจดีงามไปคบกับคนอื่น จิตใจที่ดีงามไปช่วยเหลือคนอื่น คนที่มักช่วยเหลือคนอื่นก็จะเป็นคนที่ได้รับความรักจากคนอื่น

เรื่อง ใบหน้าของผีไร้หน้า ได้กล่าวถึง ตัวละครเป็นลมในตึกหนึ่งของโรงพยาบาล และมีคนเดินผ่านเห็นตัวละครอยู่ที่นั่น ก็รีบส่งตัวละครไปเข้าห้องรักษาความปลอดภัยในโรงพยาบาล ตัวละครตื่นแล้วถึงรู้ตนเองหมดสติ และมีคนช่วยส่งเขาเข้าโรงพยาบาล ดังตัวอย่าง

เมื่อรู้สึกตัวอีกครั้ง ข้าพเจ้าก็พบว่าตัวเองนอนอยู่ในห้องพักพนักงานรักษาความปลอดภัย และได้ทราบว่า มีผู้พบข้าพเจ้าหมดสติอยู่ข้างลิฟต์ที่ตึกเก่าหนึ่งของโรงพยาบาล คล้ายเป็นคนเมามาฟุบหลับเท่านั้น จึงถูกนำตัวมาไว้ที่ห้องพักรักษาตัวชั่วคราวก่อน

(ใบหน้าของผีไร้หน้า. 2556 : 21)

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่า ผู้เขียนปลุกฝังคุณธรรมทางการช่วยเหลือคนอื่นโดยผ่านเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นกับตัวละคร โดยตัวละครไม่สบายจนเป็นลม และมีคนใจดีช่วยเหลือเขาและส่งเขาเข้าไปโรงพยาบาล ซึ่งปลุกฝังให้ผู้อ่านว่า ไม่ว่าจะเกิดอะไรขึ้น เมื่อเราได้เห็นคนอื่นต้องการช่วยเหลือแล้ว เราต้องพยายามไปช่วย นอกจากนี้ ผู้เขียนยังปลุกฝังว่า การมีจิตใจดีงาม ทำความดี แม้แต่สิ่ง เล็ก ๆ น้อย ๆ ก็มีค่าเป็นอย่างยิ่งสำหรับสังคมส่วนรวม หากเราช่วยกันทำแต่สิ่งดี ๆ เป็นตัวอย่างของคนอื่นหรือทำตามแบบอย่างที่ดี สังคมก็จะดียิ่งขึ้น และมนุษย์ก็สามารถอยู่เย็นเป็นสุขได้ในระดับหนึ่ง

เรื่อง ตัณหา ๒๔ ชั่วโมง ได้กล่าวถึง สามเณรโดนโยนพ่อโยนแม่ทิ้งไว้หน้าวัดตั้งแต่ยังเป็นเด็กอยู่ และหลวงพ่อบุญมาเลี้ยงที่วัดและให้ความดูแลและสั่งสอนอย่างดี ทำให้ชีวิตของสามเณรมีความสุข ดังตัวอย่าง

ในช่วงเวลาที่ปวดร้าวทรมานกลัว มีเพียงหลวงพ่อบุญที่คอยปลอบโยนดูแล ทำให้สามเณรรู้สึกอุ่นใจขึ้นทีละน้อยก็มีหลวงพ่อบุญเป็นห่วงเป็นใย วันเดือนปี เวียนผ่านไป สามเณรเริ่มคุ้นชินกับวิถีบรรพชิต มีความสุขกับกิจวัตรในแต่ละวัน

(ตัณหา ๒๔ ชั่วโมง. 2556 : 29)

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่า ผู้เขียนปลุกฝังคุณธรรมทางการช่วยเหลือคนอื่นโดยผ่าน การกระทำ ของตัวละคร ตัวละครเป็นคนที่มิจิตใจดีงามช่วยเหลือคนอื่นและทำให้ชีวิตของคนอื่นมีความสุขแทน ความทุกข์ ซึ่งทำให้ผู้อ่านเข้าใจว่า ทุกคนต้องเป็นคนที่มีความเอื้อเพื่อช่วยเหลือคนอื่นเหมือนตัวละคร มิจิตใจงามที่ไปช่วยเหลือคนที่ต้องการความช่วยเหลือ แม้แต่เป็นสิ่งเล็ก ๆ ก็ตาม

เรื่อง ตุ่นอนชั้นหนึ่ง ได้กล่าวถึง ในรถไฟเหลือแต่ห้องนอนห้องเดียว ตัวละครชายหญิงที่ไม่รู้จัก สองคนนี้ ต้องมีคนหนึ่งไปนอนห้องนอน และอีกคนหนึ่งต้องไปนั่งที่นั่ง เมื่อพนักงานรถไฟถาม ตกลง จะเอาอย่างไรดี ผู้ชายคนนั้นก็สมัครใจให้ผู้หญิงไปนอนที่ห้องนอน ส่วนเขาเองก็ไปนั่ง ดังตัวอย่าง

“รถนอนเต็มหมด จะแอร์ จะพัดลม”พนักงานตรวจตัวพูดด้วยน้ำเสียงเปื้อน หน่าย “เหลือแต่รถนั่งชั้นสาม”

รถชั้นสามไม่มีวันเต็มอยู่แล้ว นั้นเพราะมันนับเอาที่ว่างทุกตารางนิ้วบนโบกี้ รถไฟเข้าไปด้วย มิพักที่ที่นั่งที่ว่าจะหมายถึงทางเชื่อมระหว่างโบกี้หรือพื้นหน้า ห้องน้ำก็ตาม

“ไม่เป็นไร ถ้าอย่างนั้นผมย้ายไปเอง”ชายหนุ่มให้คำตอบแทน หลังจากนั่ง เจียบ ๆ อยู่สักพัก

(ตูนอนชั้นหนึ่ง. 2556 : 139)

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่า ผู้เขียนปลุกฝังคุณธรรมทางการช่วยเหลือคนอื่นโดยผ่านคำพูดและ การกระทำของตัวละคร โดยผู้เขียนบรรยายถึงตัวละครผู้ชายคนนั้นสมัครใจช่วยให้ผู้หญิงไปนอนห้องนอน และตัวเองก็ไปนั่งชั้นสาม เรื่องสั้นจึงปลุกฝังให้ผู้อ่านทราบว่า ต้องเป็นคนที่มีความเอื้อเพื่อช่วยเหลือ คนอื่น เมื่อต้องการเลือก ก็ต้องรู้จักการเสียสละบ้าง นอกจากนี้ ยังสอนให้เห็นว่า เป็นผู้ชายต้องเป็น สุภาพบุรุษ ต้องดูแลผู้หญิงและให้ความช่วยเหลือผู้หญิง

เรื่อง งานศพ ได้กล่าวถึง เมื่อนักเขียนคนใหม่เขียนงานออกมาแล้ว พี่อ้วนจะช่วยพวกเขาอ่านงาน และให้วิจารณ์เสมอ โดยไม่ได้ถือตัว และจะเขียนเวลาพวกเขาประกวดงานในเฟซบุ๊กของเขา เพื่อให้ คนอื่นรู้ด้วย ดังตัวอย่าง

ทว่าคงไม่ใช่กรณีพี่อ้วน นักเขียนชื่อดังที่มีน้ำใจเอาใจใส่แม้แต่แฟนคลับหรือนักก้อยากเขียนที่เพิ่งหัดเขียนหนังสือ พี่อ้วนจะช่วยอ่านงานและวิจารณ์ให้ผ่านเฟซบุ๊ก รวมทั้งชี้ช่องและนำเวลามีนานประกวดที่น่าสนใจ นอกจากนี้เขาไม่ได้เจอตัวพี่อ้วน และ เพื่อน ๆ กลุ่มที่เป็นแฟนคลับนักเขียนผู้นี้มาหลายเดือนแล้ว

(งานศพ. 2556 : 189)

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่า ผู้เขียนปลุกฝังคุณธรรมทางด้านการช่วยเหลือคนอื่นโดยผ่านการกระทำของตัวละคร ผู้เขียนบรรยายถึงตัวละครในฐานะที่เป็นนักเขียนที่ดังมาก แต่ไม่ได้ถือตัวเป็นคนที่มีชื่อเสียง พี่เขาก็ก็นช่วยนักเรียนใหม่ดูงานให้ก้าวหน้า ปลุกฝังผู้อ่านว่า ไม่ว่าเป็นคนที่มีชื่อเสียงหรือเป็นบุคคลธรรมดา เราก็ต้องมีความเอื้อเฟื้อไปช่วยเหลือคนอื่น การช่วยเหลือคนอื่นจะทำให้ การใช้ชีวิตด้านใดด้านหนึ่งของคนที่เราช่วยได้ดีขึ้น และจะทำให้เรามีคุณธรรมที่ดีเหมือนกัน

จากการวิเคราะห์ดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า การมีความเอื้อเฟื้อช่วยเหลือคนอื่นเป็นคุณธรรมจริยธรรมที่ขาดไม่ได้ในสังคม สามารถส่งผลให้ความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์ใกล้ชิด และคบกันโดยมีความอบอุ่น นอกจากนี้ยังสามารถทำให้สังคมเจริญก้าวหน้า เรื่องสั้นที่ได้รับรางวัลงานสัปดาห์หนังสือแห่งชาติ พ.ศ. 2556 - 2557 ปลุกฝังให้มนุษย์มีคุณธรรมจริยธรรมในด้านการมีความเอื้อเฟื้อช่วยเหลือคนอื่นโดยผ่านการกระทำของตัวละครและบทสนทนาระหว่างตัวละคร ทำให้เห็นว่าคนในสังคมไทยมีความเอื้อเฟื้อช่วยกันและกันโดยไม่คิดจะได้รับการตอบแทน คุณธรรมจริยธรรมการมีความเอื้อเฟื้อช่วยเหลือกันและกันทำให้คนในสังคมไทยมีความสามัคคีกันดีมากขึ้น ทุกคนร่วมมือกันเพื่อแก้ไขปัญหาต่าง ๆ จึงทำให้ไม่มีอุปสรรคอะไรในชีวิตผ่านพ้นไปได้ ทุกคนมีความเอื้อเฟื้อช่วยเหลือคนอื่นจะทำให้สังคมมีความสุขมากขึ้น

4.2 กระตุ้นให้เข้มแข็งและอดทนเพื่อต่อสู้กับโชคชะตา

ทุกคนตั้งแต่เกิดมาก็มีโชคชะตาที่แตกต่างกัน การดำรงของทุกคนในสังคมก็ย่อมจะเจอปัญหาต่าง ๆ เพราะไม่มีใครมีชีวิตอย่างราบรื่นทุกวัน บางทีมีความสุขสบาย บางทีก็ต้องมีอุปสรรคหรือความทุกข์ด้วย เมื่อชีวิตเจอปัญหาต่าง ๆ และความทุกข์ ถ้าเราไม่อดทน ไม่เข้มแข็งกับปัญหาที่เราเจอก็จะไม่สามารถเอาชนะต่ออุปสรรคได้ อุปสรรคและปัญหาต่าง ๆ เป็นสิ่งที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ในชีวิต ถ้าต้องการสู้กับโชคชะตาและได้ชนะต้องการให้เข้มแข็งและอดทนเพื่อต่อสู้กับโชคชะตา

4.2.1 ด้านความอดทนในชีวิต

เรื่อง จรวดกระดาศ ้วยเยาว์ ความฝัน ได้กล่าวถึง หลังจากทิวารินถูกรถชนและเป็นอัมพาต เขาไม่ได้ทำอะไร และพ่อแม่กับเพื่อนสนิทพยายามช่วย จนเวลาผ่านไปสองปี ทิวารินเขียนหนังสือเล่มหนึ่งของเขาเองจนสำเร็จ ดังตัวอย่าง

เวลาผ่านไปสองปีนับแต่เกิดเหตุ หนังสือเล่มบาง ๆ ที่เกิดขึ้นจากความร่วมมือของคนไม่กี่คนก็เป็นจริง มันช่างยิ่งใหญ่ในความพยายามของเด็กหนุ่มซึ่งมีความรักของคนรอบข้างมอบให้แก่เขาเมื่อเพื่อนสนิทเอ่ยข้อเสนอให้เขากลับไปโรงเรียนอีกครั้ง ทิวารินก็ตอบรับโดยทันที เขาตั้งใจว่าจะกลับไปแจกหนังสือของตนให้เพื่อน ๆ ที่โรงเรียน แม้จะรู้สึกประหม่า แต่ก็อาจเป็นโอกาสสุดท้ายที่เขาจะได้กลับไปเยือนที่แห่งนั้น และบอกลาใครบางคน...

(จรวดกระดาศ ้วยเยาว์ ความฝัน. 2556 : 28)

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่า ผู้เขียนกระตุ้นให้ผู้อ่านต้องมีความอดทนในชีวิตโดยผ่าน การกระทำ ของตัวละคร โดยผู้เขียนบรรยายว่าหลังจากตัวละครเป็นอัมพาตในอุบัติเหตุ ใช้เวลาสองปีเขียนหนังสือ ด้วยรหัสการเขียนจากการช่วยเหลือของเพื่อนสนิทและพ่อแม่ สำหรับคนที่ร่างการพิการนี้เป็นเรื่องที่ยากมาก แต่ว่าตัวละครไม่เคยท้อแท้ในสองปีที่ผ่านมา เขาอดทนจนเขียนสำเร็จ จากการนำเสนอเรื่องนี้ กระตุ้นให้ผู้อ่านต้องมีความอดทนเมื่อพบเจออุปสรรคต่าง ๆ

เรื่อง คำอธิษฐานของนางรำ ได้กล่าวถึง พ่อของนางรำมีอาการไอหนัก เธอต้องการหาเงินมา รักษาโรคของพ่อ และในโรงงานที่นางรำทำงานก็เพิ่มงานให้อีกทำให้นางทำงานทั้งวันเหมือนกับ เครื่องจักร ดังตัวอย่าง

ในคราแรก พ่อเธอกะแอมไอคล้ายเป็นไข้หวัด แต่ต่อมาอาการก็กำเริบ หนักราวกับเป็นวัณโรค ทั้งสถานการณ์ชีวิตก็บีบคั้นให้เธอลำบากกายเมื่อโรงงาน สั่งเพิ่มปริมาณการผลิต ส่งผลให้เธอจำต้องเข้ากะถึงวันละสองครั้งร่วมกับโอที ภาคบังคับสัปดาห์ละยี่สิบชั่วโมง ถึงเม็ดเงินจะเข้ากระเป๋ามากขึ้น แต่เธอกลับรู้สึกว่ ตนกำลังเป็นเครื่องจักร

(คำอธิษฐานของนางรำ. 2555 : 31)

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่า ผู้เขียนกระตุ้นให้ผู้อ่านต้องมีความอดทนในชีวิตโดยผ่านการบรรยาย พฤติกรรมของตัวละคร ผู้เขียนบรรยายถึงตัวละครว่าทำงานหนักเพื่อให้มีรายได้มากมาเลี้ยงชีพและ รักษาโรคของพ่อ ทำงานทั้งวันยุ่งจึงทำให้ตัวละครไม่ต่างจากเครื่องจักร ผู้เขียนชี้้นำให้ผู้อ่านเห็น ความอดทนกับการทำงาน เพื่อชีวิตจะได้ดีขึ้น ชีวิตของทุกคนย่อมจะมีอุปสรรคต่าง ๆ มนุษย์ต้องมีความอดทนกับปัญหาในชีวิตของเรา

เรื่อง ขอให้ความรักยังอยู่กับเรา กล่าวถึง ชายตาบอดล้มอยู่ข้าง ๆ สถานีรถเมล์ แต่ไม่มีใคร ช่วยเขา แม้ว่าเป็นอย่างนั้นแต่เขาก็เข้มแข็งมาก ๆ ใช้รอยยิ้มเผชิญหน้ากับชีวิตแบบนี้ ไม่ท้อแท้ ดังตัวอย่าง

ภาพตัดกลับมาที่มุมเดิมที่เคยมีชายตาบอดยืนมองฟ้าคอยรถเมล์ แต่บัดนี้ เขากำลังนอนแผ่หลาอยู่ตรงนั้น มิได้มีร่องรอยบาดเจ็บสาหัส อาจเป็นเท่าเดียวกับที่ เขาล้มลงเมื่อก่อนหน้า แต่ดูเหมือนเขาจะไม่ได้ทุกข์ร้อนอะไร หายหน้าขึ้นมองฟ้าคราม ถึงแม้จะมองไม่เห็น แขนทั้งสองกางออกเช่นเดียวกับท่อนขา แดดยามเข้าลูบไล้ใบหน้า ที่เริ่มมีริ้วรอย แล้วทันใดนั้นมุมปากของเขาก็ค่อย ๆ ขยายออกเป็นรอยยิ้ม...รอยยิ้ม ที่ผมคิดว่าเป็นการทำทนายโชคชะตา...แล้วภาพก็ค่อย ๆ หลับ

(ขอให้ความรักยังอยู่กับเรา. 2555 : 192-193)

จากตัวอย่างจะได้เห็นว่า ผู้เขียนกระตุ้นให้ผู้อ่านต้องมีความอดทนในชีวิตโดยผ่านเหตุการณ์ที่ เกี่ยวกับตัวละคร ซึ่งตัวละครเป็นคนพิการ แต่การพิการของร่างกายเป็นสิ่งที่เปลี่ยนแปลงไม่ได้ คนพิการ จะใช้ชีวิตค่อนข้างลำบากกว่าคนที่ร่างกายแข็งแรง ซึ่งกระตุ้นให้ผู้อ่านเห็นว่า ความอดทนและไม่ยอม

แพ้กับชะตากรรมของคนพิการ กระตุ้นให้ผู้อ่านเห็นว่า ร่างกายพิการไม่เป็นไร แต่อย่าให้จิตใจพิการ ต้องมีความอดทนต่อชีวิต เป็นแบบอย่างที่ดีให้แก่ผู้อ่านได้เห็นความอดทนของคนพิการและต้องให้ความช่วยเหลือแก่คนที่พิการในสังคมไทย

เรื่อง แมวกินลูก ได้กล่าวถึง พ่อของจิ้งตายไปตั้งแต่จิ้งยังเป็นเด็กอยู่ หลังพ่อตายไปแล้วแม่ของจิ้งก็เลี้ยงดูจิ้งโดยลำพัง และแม่ไม่เคยอยู่กับผู้ชายคนไหนอีกต่อไปตั้งแต่นั้นเป็นต้นมา แม่ยังเปิดร้านเย็บเสื้อผ้าในตำบล ซึ่งเป็นร้านเย็บเสื้อผ้าร้านเดียวเท่านั้นในตำบลด้วย ดังตัวอย่าง

แม่ของจิ้งเป็นหญิงม่าย สามีนางตายไปตั้งแต่จิ้งยังเด็ก ตลอดเวลาที่นางเป็นม่าย นางรู้ตัวเองดีว่าได้ตกเป็นเป้าสายตาของผู้คนซึ่งเฝ้าจับตามองอยู่ตลอดเวลาว่านางจะทนว่าเหวไต้หวันแค่นั้น

นางยังเลี้ยงดูจิ้งเป็นอย่างดี ด้วยอาชีพเปิดร้านตัดเย็บเสื้อผ้า ซึ่งมีอยู่เพียงร้านเดียวในตำบล ความเป็นม่ายเนื้อหอมทำให้สายตาของพวกผู้ชายพากันมองมายังนางด้วยความปรารถนา แต่นางก็ไม่มีทีท่าว่าจะตกลงปลงใจกับใครเลยสักคนเดียว

(แมวกินลูก. 2556 : 68-69)

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่า ผู้เขียนกระตุ้นให้ผู้อ่านต้องมีความอดทนในชีวิตโดยผ่านเหตุการณ์ที่เกี่ยวข้องกับตัวละคร ซึ่งเป็นแม่ม่ายและต้องเลี้ยงชีพของลูกและตัวเอง ใช้ชีวิตลำบาก นอกจากต้องเลี้ยงชีพแล้วยังต้องพยายามเก็บตัว ระวังการกระทำโดยเฉพาะความสัมพันธ์กับผู้ชาย เพื่อไม่ให้คนที่อยู่รอบข้างนินทา ซึ่งทำให้ผู้อ่านเห็นถึงความอดทนและความเข้มแข็งสู้กับชีวิตของตัวละคร ทำให้ผู้อ่านได้เข้าใจว่าต้องอดทนมากแค่ไหนถึงจะใช้ชีวิตท่ามกลางสายตาจ้องมองของทุกคน กระตุ้นให้ผู้อ่านมีความอดทนในการดำเนินชีวิตของตน

จากตัวอย่างดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า ความอดทนในการใช้ชีวิตเป็นคุณธรรมจริยธรรมที่สังคมต้องการ ชีวิตของมนุษย์ย่อมจะมีอุปสรรค การมีความอดทนในการใช้ชีวิตมีความสำคัญต่อการพัฒนาของมนุษย์ สามารถทำให้มนุษย์สร้างอุปนิสัยที่อดทนในการใช้ชีวิตที่มีอุปสรรคต่าง ๆ มีส่วนที่ทำให้สังคมดีงาม เรื่องสั้นที่ได้รับรางวัลงานสัปดาห์หนังสือแห่งชาติ พ.ศ. 2556 - 2557 จึงมีอิทธิพลต่อผู้อ่าน กระตุ้นให้ผู้อ่านต้องมีคุณธรรมจริยธรรมในด้านความอดทนในการใช้ชีวิตโดยผ่านเหตุการณ์ต่างที่เกิดขึ้นกับตัวละคร เพื่อสร้างความสุขแก่ตนเอง ครอบครัว กระทบสังคมและทำให้อุปนิสัยของตนเองดีขึ้นด้วย

4.2.2 ความเข้มแข็งต่อสู้กับชีวิต

ไม่ว่าเป็นคนอย่างไร ชีวิตก็ต้องเจออุปสรรคอย่างไม่คาดหมาย ถ้าเราเป็นคนที่ไม่เข้มแข็ง เราอาจจะแพ้กับชีวิตก่อนที่เราจะต่อสู้ เราควรเป็นคนเข้มแข็ง ไม่กลัวอุปสรรคต่าง ๆ ในชีวิตของเรา เช่น ความยากลำบาก การพิการ โรค เป็นต้น คนที่เข้มแข็งจะไม่กลัวอุปสรรคต่าง ๆ ที่เจอ คนที่มีความเข้มแข็งจะถือว่าสิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่ทำให้เขาพัฒนาและก้าวขึ้นไปเรื่อย ๆ ได้

เรื่อง แมวจากบ้าน ได้กล่าวถึง ครอบครัวของตัวละครที่ใช้ชีวิตลำบากหลังจากพ่อเสียชีวิตไป แม่พาลูกพี่น้องย้ายจากต่างจังหวัดมาใช้ชีวิตที่กรุงเทพฯ เพื่อเลี้ยงชีวิตและจ่ายค่าเช่าของทุกเดือน แม่ลูกทั้งสามคนต้องทำงานหนักทุกวัน ดังตัวอย่าง

ตอนนั้นพ่อเสียชีวิตแล้วพร้อมกับมรสุมชีวิตพัดพาดันกับแม่และน้องสาวมา
อยู่กรุงเทพฯ ในอพาร์ทเมนต์ที่ห้ามเลี้ยงแมว เราสามคนต้องทำงานกันอย่างหนัก
เพื่อเอาตัวรอดในห้องเช่าแคบ ๆ กลางเมืองหลวง

(แมวจากบ้าน. 2555 : 69-70)

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่า ผู้เขียนกระตุ้นให้มีความเข้มแข็งต่อสู้กับชีวิตโดยผ่านการบรรยาย เหตุการณ์ที่เกี่ยวกับตัวละคร ครอบครัวที่ขาดการดูแลของผู้ชายจะใช้ชีวิตค่อนข้างลำบาก และการใช้ชีวิตในเมืองกรุงเทพฯ มีความกดดันมากกว่าต่างจังหวัด ผู้เขียนกระตุ้นให้เห็นความเข้มแข็งของเยาวชนไทย และผู้หญิงไทย เพื่อการใช้ชีวิตพวกเขาสามารถสู้กับความยากจนลำบากได้ กระตุ้นให้ผู้อ่านได้เห็นว่ามีชีวิตมีการเปลี่ยนแปลงอย่างไรและมีความลำบากมากแค่ไหนก็ไม่ควรท้อแท้ ต้องใช้ความเข้มแข็ง ไปสู้กับอุปสรรคในชีวิต นอกจากนี้ยังสื่อให้ผู้อ่านเห็นถึงการร่วมมือกันใช้ชีวิตของสมาชิกครอบครัวเป็น กำลังใจที่ดีที่จะช่วยสู้กับอุปสรรค

เรื่อง ก่อนการมาของมวสน้ำ ได้กล่าวถึง มีข่าวบอกว่าน้ำท่วมจะมา แต่ยุพินอยู่บ้านคนเดียว ลูกไปใช้ชีวิตที่ต่างประเทศ และสามีของเขาเสียชีวิตไป เพื่อสู้กับน้ำท่วม เขาเตรียมตัวจัดสิ่งของต่าง ๆ ในบ้านและติดตามข่าวอยู่ตลอด ดังตัวอย่าง

จะว่าไปยุพินได้เตรียมตัวเตรียมใจกับการมาเยือนของมวสน้ำมากกว่าสองสัปดาห์
หล่อนทยอยเก็บข้าวของเครื่องใช้ต่าง ๆ ขึ้นชั้นสองของบ้าน สิ่งของที่หนักเกินกำลัง
เช่น โทรทัศน์ ไมโครเวฟ หรือหนังสือในตู้ หล่อนก็วานยามประจำหมู่บ้านให้ช่วย
ขนย้าย ขณะเดียวกันก็ติดตามข่าวสารอย่างต่อเนื่อง

(ก่อนการมาของมวสน้ำ. 2556 : 117)

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่า ผู้เขียนกระตุ้นให้มีความเข้มแข็งต่อสู้กับชีวิตโดยผ่านเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นกับตัวละคร ซึ่งภัยพิบัติทางธรรมชาติเป็นสิ่งที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ และมนุษย์ไม่สามารถทำให้โลกของเราไม่มีภัยพิบัติทางธรรมชาติได้ แต่มนุษย์สามารถเตรียมตัวป้องกันตัวเองให้ได้ดีเมื่อเจอภัยพิบัติทางธรรมชาติ จากการนำเสนอเรื่องราวต่าง ๆ ผู้เขียนกระตุ้นให้เห็นความเข้มแข็งของคนในสังคมไทย เมื่อเจอภัยพิบัติทางธรรมชาติไม่ได้กลัวจนทำตัวไม่ถูก นอกจากนี้ยังกระตุ้นให้เห็นว่า เราต้องเอาคนชรา คนนี้เป็นตัวอย่างด้วย เมื่อเจอปัญหา อย่างแล้ว เราต้องมีจิตใจเข้มแข็งเผชิญหน้ากับปัญหาและหาวิธีการไปแก้ปัญหา

เรื่อง การกีดเซาะของความหลัง ได้กล่าวถึง หลังจากแฟนของพี่ชายฆ่าตัวตายแล้ว พี่ชายก็เสียใจมาก ๆ ความตายของแฟนทำให้ทั้งโลกของพี่ชายตายไปด้วย พี่ชายของตัวละครไม่ยอมกินข้าว ไม่ยอมพูดจากับคนอื่น ไม่ยอมออกจากบ้านอีก และสุดท้ายพี่ชายเสียชีวิตตามคนที่เขารักไปด้วย ดังตัวอย่าง

การจากไปอย่างกะทันหันของนิดาสร้างความปวดร้าวให้แก่พี่ชายของเธอ เป็นอย่างยิ่ง พี่ชายกลายเป็นคนเชื่องซึม เหม่อลอย หมกตัวอยู่แต่ในบ้าน ไม่ยอม พูดจากับใคร ไม่ยอมกินข้าวปลา วันหนึ่ง ๆ ผ่านไปอย่างไร้จุดหมาย ยิ่งนานวัน ร่างกายยิ่งซูบผอม หนวดเครารกรุงรังเต็มใบหน้า ดูเหมือนโลกทั้งใบของพี่ชายได้ พังทลายหมดสิ้น

หนึ่งเดือนหลังความตายของคนรัก พี่ชายตัดสินใจลาโลกไปด้วยวิธีการ เดียวกัน เขาพบว่าไร้ลมหายใจของพี่ชายในตอนค่ำของวันหนึ่งเมื่อเขากลับมา จากที่ทำงาน

(การก่อกำเนิดของความหลัง. 2556 : 67)

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่า ผู้เขียนกระตุ้นให้ผู้อ่านมีความเข้มแข็งต่อสู้กับชีวิตผ่านการบรรยาย ของเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นกับตัวละคร ซึ่งคนที่ตัวละครรักเสียชีวิตไป และเขาเศร้าใจมาก แต่ต้องพยายาม เข้มแข็งเอาไว้ ทำให้ผู้อ่านเข้าใจว่า มนุษย์อาจจะเกิดความรู้สึกโลกแตกสลาย แต่ชีวิตของเราก็ยังต้อง ปฏิบัติต่อไป ผู้เขียนกระตุ้นให้ผู้อ่านรู้ว่าไม่ว่าชีวิตของเราจะเจออุปสรรคและความทุกข์หนักมากแค่ไหน เราก็ต้องมีจิตใจเข้มแข็งเพื่อดำรงชีวิตของเราต่อไป ไม่ควรท้อแท้กับชีวิต นอกจากนี้ยังสอนให้เห็นว่า ชีวิตแต่ละคนมีครั้งเดียว ไม่ว่าจะเกิดอะไร มนุษย์ต้องรักชีวิตของตนเอง

เรื่อง หมั่นคอยดูแลและรักษาดวงใจ ได้กล่าวถึง ป้าทิพย์เป็นแม่มาเหมือนแม่ของใหญ่ แต่ป้าทิพย์ไม่เคยท้อแท้ พยายามสู้กับชีวิต จึงเปิดร้านเย็บผ้าในตำบลและเลี้ยงดูลูกดีด้วย เมื่อครอบครัว ของใหญ่เจอปัญหาหนี้สิน ป้ายังช่วยจ่ายหนี้ด้วย ดังตัวอย่าง

“ไม่เป็นไรหัวอกเดียวกัน ผัวตายเหมือนกัน พี่เข้าใจ ต่อไปนี้เรามาอยู่เป็น เพื่อนกันเถอะนะปิ่น” ป้าทิพย์พูดกับแม่อย่างนั้นในวันที่เจ้าหนี้เงินกู้มาทวงเงินแม่ แล้วป้าทิพย์ก็จัดการ “เคลียร์” ให้ทุกบาท

(หมั่นคอยดูแลและรักษาดวงใจ. 2555 : 117)

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่า ผู้เขียนกระตุ้นให้ผู้อ่านมีความเข้มแข็งต่อสู้กับชีวิตโดยผ่านคำพูดของ ตัวละคร โดยตัวละครเป็นคนที่มีความเข้มแข็งสู้กับอุปสรรคต่าง ๆ ในชีวิตของเขา ผู้เขียนกระตุ้นให้เห็น ความอดทนและความเข้มแข็งของผู้หญิงไทย เมื่อครอบครัวเจอปัญหา พวกเขามีความเข้มแข็งที่จะยอมรับ ความจริง และสู้กับชีวิต ทำให้ผู้อ่านมีความรู้สึกได้ว่า ต้องมีความเข้มแข็งต่อสู้กับอุปสรรคต่าง ๆ ในชีวิต ไม่ว่าจะเจออะไรก็ต้องเข้มแข็งต่อสู้

จากตัวอย่างดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า ความเข้มแข็งการใช้ชีวิตเป็นคุณธรรมจริยธรรมที่ขาด ไม่ได้ในสังคมมนุษย์ ความเข้มแข็งในการใช้ชีวิตเป็นกำลังใจที่ดีที่สามารถช่วยให้มนุษย์สู้กับความทุกข์ และอุปสรรคต่าง ๆ ในชีวิต ไม่มีชีวิตไหนไม่มีความทุกข์และอุปสรรค เราต้องใช้เท่าที่ถูกต้องไป เผชิญหน้ากับปัญหาที่เจอในการดำเนินชีวิต ใช้ความเข้มแข็งไปชนะอุปสรรค เรื่องสั้นที่ได้รับรางวัล

งานสัปดาห์หนังสือแห่งชาติ พ.ศ. 2556 - 2557 จึงกระตุ้นให้ผู้อ่านเห็นว่า การมีความเข้มแข็งสู้กับชีวิต ทำให้มนุษย์เจริญก้าวหน้า เมื่อผ่านพ้นอุปสรรคก็จะเป็นความสุขที่ตามมาเรื่อย ๆ

4.3 ชักชวนให้เห็นความสำคัญของครอบครัว

ครอบครัวเป็นสถาบันที่ทุกคนเติบโตมา เป็นโรงเรียนที่ดีสำหรับทุกคน ครอบครัวที่มีความอบอุ่น ทำให้ชีวิตของสมาชิกในครอบครัวมีความสุขในการใช้ชีวิตประจำวันทุกวัน ส่วนครอบครัวที่ไม่มี ความอบอุ่นจะเป็นอาวุธร้ายแรงที่ทำร้ายจิตใจของสมาชิกครอบครัว

4.3.1 การทำหน้าที่ของคนในครอบครัว

ครอบครัวเป็นสิ่งที่สำคัญต่อสมาชิกทุกคนในครอบครัว เพราะว่าความรักระหว่างสมาชิกใน ครอบครัวย่อมจะทำให้สมาชิกทุกคนมีอารมณ์เพลิดเพลินและมีกำลังใจใช้ชีวิต แต่ถ้าครอบครัวที่ไม่มีความสุข ก็จะมีผลกระทบต่อสมาชิกทุกคน

เรื่อง ความฝันอันเดียวตาย วยเยาว์ที่สูญหาย ได้กล่าวถึง หลังจากพ่อเป็นอัมพาต แม่ต้องทำงาน เลี้ยงครอบครัวคนเดียว แม่เหนื่อยและลำบากมาก แม่อยากให้ลูกตั้งใจเรียนอย่างเดียว จึงคุยกับลูก อยากให้ลูกอย่าอ่านนิยายอีกต่อไป ต้องพยายามตั้งใจเรียนหนังสืออย่างเดียวจะได้เก่งทั้งที่ แม่ก็รู้ว่าการเป็นนักเรียนนี่เป็นความฝันของลูก แต่แม่ไม่อยากจะให้ลูกหมกมุ่นกับการอ่านนิยาย ดังตัวอย่าง

“แม่รู้ว่ามันปวดหัว แม้จะเหลือแม่คนเดียวที่ยังทำงานเลี้ยงเราสามคนได้ แต่แม่ก็ยังอยากให้ลูกมีความสุข ความฝันนั้นไม่ได้เติบโตไปพร้อมกับเรา เมื่อลูกเป็นผู้ใหญ่จะต้องมีภาระมากมาย แน่แน่นอนว่าลูกจะต้องมีหน้าที่และความรับผิดชอบ”

“ปีสุดท้ายในโรงเรียนสำคัญมาก แม่ขอลูกเป็นครั้งสุดท้าย กลับไปเป็นเหมือนเดิมเถอะนะ ตั้งใจเรียน เก็บความฝันของลูกไว้กับนิยายพวกนั้นไว้ก่อน วันหนึ่งที่เรารั้งหลักได้ แม่จะปล่อยให้ลูกได้ใช้เวลากับมันอย่างเต็มที่”

(ความฝันอันเดียวตาย วยเยาว์ที่สูญหาย. 2555 : 58)

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่า ผู้เขียนชักชวนให้ผู้อ่านเห็นการทำหน้าที่ของคนในครอบครัวโดยผ่าน คำพูดของตัวละคร พ่อเป็นคนพิการแม่ต้องทำหน้าที่เลี้ยงครอบครัว แม่หวังว่าลูกจะทำหน้าที่ของตนเอง โดยการตั้งใจเรียนในปีสุดท้ายของการเรียนระดับมัธยม ผู้เขียนชักชวนให้ผู้อ่านเห็นว่า เยาวชนมีหน้าที่ต้องตั้งใจเรียนเหมือนกับผู้ใหญ่มีหน้าที่ต้องเลี้ยงดูครอบครัว สมาชิกในครอบครัวทุกคนต้องทำหน้าที่ของตนเอง ครอบครัวจะมีความสุขได้เกิดจากการทำหน้าที่ของสมาชิกในครอบครัว ความสุขของครอบครัวต้องรักษาไว้ด้วยความพยายามของสมาชิกทุกคน

เรื่อง ครอบครัวของผม ในสังคมสองสี ได้กล่าวถึง แม่ของตัวละครไปเข้าร่วมการชุมนุม และไม่ได้กลับบ้านเป็นเวลานาน ตอนนีตัวละครปิดเทอมแล้ว ทุกวันมีแต่พ่อกับเขาอยู่ที่บ้าน แม่ไม่อยู่ ทำให้วันหยุดก็ยาวนานกว่าปกติ และทำให้สมาชิกครอบครัวรู้สึกไร้ความหมาย แม่ไม่อยู่บ้าน พ่อจึงเป็นคนที่ทำอาหารให้ลูก ดังตัวอย่าง

ช่วงนี้เป็นช่วงปิดเทอมใหญ่บวกกับใกล้วันหยุดยาวในเทศกาลสงกรานต์ ผมจึงไม่ต้องไปเรียนหนังสือ ผมใช้เวลาส่วนใหญ่อยู่บ้าน นอนดูโทรทัศน์บ้าง อ่านการ์ตูนบ้าง เล่นเกมบ้าง ผมกับพ่อก็ได้เห็นหน้าเห็นตากันทั้งวัน ได้อยู่ใกล้ซิดกันมากขึ้น ต่างจากช่วงที่ผมต้องไปเรียนหนังสือ ซึ่งกว่าจะได้เจอกันก็ตอนเย็นย่ำ แต่การที่บ้านหลังนี้ขาดแม่ไป ทำให้วันหยุดยาวเช่นนี้ไร้ความหมายและดูอ้างว้าง ตั้งแต่แม่ไม่กลับบ้าน พ่อก็เป็นคนทำอาหารให้ผมทาน หรือบางทีพ่อก็ขับรถพาผมไปกินอาหารนอกบ้าน

(ครอบครัวของผม ในสังคมสองสี. 2556 : 106)

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่า ผู้เขียนชักชวนให้ผู้อ่านเห็นการทำหน้าที่ของคนในครอบครัวผ่านการบรรยายพฤติกรรมของตัวละคร แม่ไปเข้าร่วมชุมนุม ไม่มีเวลาดูแลตัวละครกับพ่อ พ่อจึงต้องเป็นคนที่ทำอาหารให้ลูก แม่ไม่อยู่ ลูกรู้สึกชีวิตไร้ความหมาย ซึ่งชักชวนให้ผู้อ่านเห็นว่า สมาชิกในครอบครัวมีหน้าที่ของตนเอง และมีบทบาทสำคัญมากต่อครอบครัว สมาชิกในครอบครัวต้องมีความรับผิดชอบต่อครอบครัว สมาชิกทุกคนทำหน้าที่ของตนเองจึงจะทำให้สมาชิกในครอบครัวมีความสุข

เรื่อง ศิลปินคืนชีพ ได้กล่าวถึง ป้าแมนเหล่าให้นักข่าวฟังว่า อารยะ อายุตนะมะม่วงแต่वादรูปทั้งวัน ไม่ออกไปไหน ไม่คุยกับใคร รูปร่างของอายุตนะชายไม่ออก ภรรยาของเขาต้องทำหน้าที่เลี้ยงครอบครัวตามลำพัง ทุกวันจะออกไปทำงานแต่เช้าและกลับดึก ดูเหมือนเมียของอารยะ อายุตนะจะทำหน้าที่ไม่ไหวแล้ว ไม่อยากใช้ชีวิตกับเขาอีก ดังตัวอย่าง

“ไอนั้นมันบ้า วัน ๆ ไม่ค่อยพูดค่อยจา เอาแต่นั่งवादรูปอยู่ในบ้าน เมียมันนะเหรอ ก็เห็นออกไปทำงานแต่เช้า กว่าจะกลับก็ค่ำมืดโน่น เห็นว่าเมียมันก็จะทิ้งมันอยู่แล้ว รูปก็ขายไม่ออก ใครจะไปทำอยู่ไหว เป็นป้า ป้าก็ไม่อยู่หรอก” ป้าแมนแม่ค้าขายส้มตำละแวกนั้นแสดงความเห็นเมื่อนักข่าวปิ่นไม้โครโฟนมาสัมภาษณ์

(ศิลปินคืนชีพ. 2556 : 49)

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่า ผู้เขียนชักชวนให้ผู้อ่านเห็นการทำหน้าที่ของคนในครอบครัวโดยใช้วิธีการผ่านคำพูดของป้าที่เป็นเพื่อนบ้านของตัวละครที่เป็นศิลปิน ทุกวันมัดवादรูป ไม่ออกไปไหนไม่ไปหาเงิน และเมียของเขาไปทำงานทุกวันเลี้ยงครอบครัว ซึ่งชักชวนให้เห็นว่า สมาชิกครอบครัวทุกคนต้องทำหน้าที่ของตนเองถึงจะทำให้ครอบครัวมีความสุข และทำให้สมาชิกในครอบครัวทุกคนไม่ต้องเหนื่อยมาก

จากตัวอย่างดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า การทำหน้าที่ของคนในครอบครัวเป็นสิ่งที่สำคัญมาก และมีอิทธิพลต่อชีวิตของสมาชิกครอบครัวทุกคน คนในครอบครัวทำหน้าที่ของตนเองให้เต็มที่ ครอบครัวก็จะมีความสุข เรื่องสั้นที่ได้รับรางวัลงานสัปดาห์หนังสือแห่งชาติ พ.ศ. 2556 - 2557 จึงชี้ให้เห็นความสำคัญของการทำหน้าที่ของคนในครอบครัวผ่านความคิดเห็น คำพูดและการกระทำของตัวละคร และชักชวนให้มนุษย์ได้เห็นต้องเป็นคนที่ทำหน้าที่ของตนเองในครอบครัวเพื่อให้ครอบครัวมีความสุข

4.3.2 ความรักของคนในครอบครัว

ครอบครัวมีบทบาทสำคัญมากต่อมนุษย์ทุกคน ครอบครัวที่สมบูรณ์และสมาชิกครอบครัวรักกัน และดูแลกันและกัน มักจะทำให้ครอบครัวมีความสุข และมีอิทธิพลต่อชีวิตของสมาชิกครอบครัว ความรักของคนในครอบครัวจึงสำคัญเป็นอย่างยิ่ง

เรื่อง ครอบครัวของผม ในสังคมสองสี ได้กล่าวถึง แม่ของตัวละครเข้ากลุ่มเสื้อแดง และไปเข้าชุมนุม ไม่ค่อยได้มีเวลากลับบ้าน แม้ว่าพ่อของตัวละครโกรธแม่มาก ๆ แต่ก็รักแม่มากและไปติดตามข่าวเพื่อรู้สภาพของแม่อย่างต่อเนื่อง ส่วนตัวละครก็โทรศัพท์ให้แม่บ่อย แม้ว่าสายจะไม่ติดก็ตาม ดังตัวอย่าง

พ่อยังติดตามข่าวการชุมนุมของกลุ่มเสื้อแดงอย่างต่อเนื่องและวิพากษ์อย่างดุเดือดเช่นทุกครั้ง แต่พ่อก็ไม่เคยเอ่ยถึงแม่ บางทีพ่ออาจจะโกรธแม่มาก ใจจริงแล้วผมอยากรู้ว่าตอนนี้แม่เป็นอยู่อย่างไร สบายดีหรือไม่ แต่ก็ไม่กล้าเอ่ยปากพูดเรื่องนี้กับพ่อ แต่ลับหลังพ่อ ผมก็จะแอบโทรศัพท์หาแม่ แต่ก็ไม่เคยติดต่อแม่ได้สักที

(ครอบครัวของผม ในสังคมสองสี. 2556 : 106)

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่า ผู้เขียนชักชวนให้ผู้อ่านเห็นความรักของคนในครอบครัวโดยผ่านพฤติกรรมของตัวละครที่เป็นห่วงกลัวว่าแม่จะเกิดอุบัติเหตุในการชุมนุมและคิดถึงแม่มาก ๆ ติดตามข่าวทางโทรทัศน์และแอบโทรหาแม่ ซึ่งชี้ให้เห็นว่า สมาชิกครอบครัวรักกันมาก แม้ว่าบางครั้งอาจจะไม่ได้บอกว่ารักโดยตรง แต่ก็ใช้พฤติกรรมของตนเองไปรักสมาชิกครอบครัวอยู่เรื่อย ๆ แม้คนที่เป็นลูกอายุยังน้อยอยู่ แต่ก็สามารถเข้าใจความรักที่พ่อแม่มีต่อแม่ได้เหมือนกัน ผู้เขียนชักชวนให้เห็นถึงความรักที่บอกด้วยการกระทำในครอบครัวนี้ ไม่ว่าจะระหว่างสมาชิกในครอบครัวจะเคยมีปัญหากันอย่างไรรักกันอย่างไรก็ตาม แต่จิตใจและความรักไม่เคยเปลี่ยนแปลงไป

เรื่อง คำอธิษฐานของนางรำ ได้กล่าวถึง พ่อของหญิงสาวกระแอมไอเป็นอาการหนัก หญิงสาวอยากพยายามหาเงินจะได้มีเงินไปรักษาโรคของพ่อ และเธอต้องทำงานหนักทุกวัน เธอเป็นห่วงถ้าอาการของพ่อนหนักกว่าเดิมเขาจะทำอย่างไรดี ดังตัวอย่าง

เหตุที่เธอใช้อาชีพร่ำรำแลกค่าแรงเพียงน้อยนิด ก็เพื่อจะมีเวลาดูแลพ่อบังเกิดเกล้า เธอยังซึ่งตรงที่ว่ารายได้จากการร่ำรำจะเพียงพอรักษาพ่อได้ตลอดรอดฝั่งหรือเปล่า เนื่องเพราะหากอาการของพ่อกำเริบหนักเธอก็ยังไม่รู้ว่าจะแสวงหาคำตอบที่แท้จริงอย่างไร

(คำอธิษฐานของนางรำ. 2555 : 32)

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่า ผู้เขียนชักชวนให้ผู้อ่านเห็นความรักของคนในครอบครัวโดยผ่านการกระทำของตัวละคร พ่อป่วยแล้วตัวละครก็พยายามทำงานเพื่อหาเงินไปรักษาโรคของพ่อ งานหนักมากก็ไม่บ่น ผู้เขียนชักชวนให้ผู้อ่านเห็นว่า ลูกเป็นคนรักพ่อและกตัญญูต่อพ่อ ความรักของคนใน

ครอบครัวเป็นกำลังใจที่ดีสำหรับสมาชิกในครอบครัว ทำให้สมาชิกมีแรงไปสู่กับอุปสรรคในชีวิต เพื่อให้ครอบครัวมีชีวิตที่ดี

เรื่อง ครอบครัวของผม ในสังคมสองสี ได้กล่าวถึง แม่ของตัวละครอยู่ในสถานที่ที่เกิด การปะทะ พ่อเห็นข่าวแล้วรีบขับรถไปหาแม่ ส่วนตัวละครที่เป็นลูกชายตื่นขึ้นมาแล้วเห็นข่าวแล้วรีบออกจากบ้านไปหาแม่อย่างรีบร้อนด้วย ไปถึงปากซอยเจอรถของพ่อและแม่นั่งอยู่ข้างหลังรถของพ่อด้วย ดังตัวอย่าง

ผมเดินไปเกือบถึงหน้าปากซอย แล้วทันใดนั้นรถยนต์ของพ่อก็เลี้ยวเข้ามา ในซอยพอดี พ่อหยุดรถเมื่อเห็นผม ผมรีบวิ่งเข้าไปหาพ่อที่ประตูด้านฝั่งคนขับ ละล่ำละลักบอกพ่อว่าให้รีบไปตามหาแม่ พ่อยิ้มมุมปาก แล้วบอกให้ผมดูที่เบาะหลัง ผมหันไปมองอย่างว่าง่าย แล้วก็พบว่าแม่นอนหลับอยู่ที่เบาะหลังนั่นเอง

(ครอบครัวของผม ในสังคมสองสี. 2556 : 109)

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่า ผู้เขียนชักชวนให้ผู้อ่านเห็นความรักของคนในครอบครัวโดยผ่านการบรรยายพฤติกรรมของตัวละคร ตัวละครอ่านข่าวได้เห็นสถานที่ชุมนุมเกิดอุบัติเหตุ และกลัวแม่จะเกิดอุบัติเหตุ จึงรีบออกไปหาแม่ พ่อก็ออกไปหาแม่ด้วย ซึ่งชักชวนให้เห็นว่า สมาชิกในครอบครัวรักกันมาก เมื่อสมาชิกคนใดคนหนึ่งเจอปัญหาอะไร สมาชิกคนอื่นก็จะให้ความห่วงใยและพยายามช่วย กันอุปสรรคที่เจอก็ยอมจะผ่านพ้นได้ ผู้เขียนชักชวนให้เห็นถึงความรักระหว่างสมาชิกในครอบครัวว่ามีบทบาทสำคัญสำหรับสมาชิกทุกคน ถ้าสมาชิกครอบครัวรักกัน แม้ว่าปกติไม่ได้คุยกันก็มีความสุขในใจ

เรื่อง จรวดกระดาศ วัยเยาว์ ความฝัน ได้กล่าวถึง ร่างกายของทิวรินเป็นพิการในอุบัติเหตุถูกรถชน เขาไม่สามารถดื่มและกินเหมือนคนปกติ ต้องให้พยาบาลเสิร์ฟอาหารผ่านท่อให้กับเขา และแม่ของทิวรินก็เรียนเสิร์ฟอาหารกับพยาบาลเพื่อจะได้เสิร์ฟอาหารให้ลูกหลังจากออกจากโรงพยาบาลกลับไปที่บ้าน ดังตัวอย่าง

เขาดิ้นขึ้นมาในห้องสีขาวก่อนจะรับรู้ว่าร่างกายเป็นเพียงที่กักขังวิญญาณ ไม่อาจพูด ไม่อาจเขียน ไม่อาจลุกไปเข้าห้องน้ำ ไม่อาจดื่มกินเช่นคนปกติ สิ่งที่ช่วยตอบสนองความต้องการของร่างกายคือท่อที่สอดผ่านจมูกของเขาลงไปยังกระเพาะอาหาร เหลวถูกนำมาเสิร์ฟผ่านท่อวันละห้าเวลา เช้า บ่าย เย็น ดึก และเช้ามืด ผู้ทำหน้าที่ดังกล่าวคือผู้ช่วยพยาบาลโดยมีแม่ของเขาตามมาศึกษาแต่ละขั้นตอนหลายเดือน หลังจากนั้นเขาก็ได้กลับบ้าน

(จรวดกระดาศ วัยเยาว์ ความฝัน. 2555 : 27)

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่า ผู้เขียนชักชวนให้ผู้อ่านเห็นความรักของคนในครอบครัวโดยผ่านการกระทำของตัวละคร แสดงให้เห็นภาพที่ลูกเป็นพิการ ไม่สามารถกินข้าวหรือดื่มน้ำเองได้ แม่ไปศึกษาวิชาการเสิร์ฟอาหารผ่านท่อกับพยาบาลเพื่อจะให้ลูกกินข้าวได้ ผู้เขียนชักชวนให้ผู้อ่านเห็นความรักระหว่าง

สมาชิกในครอบครัว เมื่อชีวิตของสมาชิกครอบครัวเจออุปสรรค ความรักจากสมาชิกครอบครัวเป็นกำลังใจที่ดี และความรักของคนในครอบครัวจะทำให้สมาชิกเผชิญปัญหาฟัน และช่วยกันและกัน

เรื่อง ตุ่นอนชั้นหนึ่ง ได้กล่าวถึง ไอย์เมมาเหล่าและกลางคืนเป็นไข่สูงอีก หมดสติ แม่ของไอย์มาดูแลไอย์เป็นอย่างดี ทุกสี่ชั่วโมงก็เช็ดร่างกายให้เขาครึ่งหนึ่ง และเมื่อเขาอาเจียรออกมาแม่ก็ไม่รังเกียจเขาและเก็บเศษอาหารให้เขาด้วย ดังตัวอย่าง

หนุ่มหัวในวงเหล้าบัดนี้กลับมีเป็นลูกเล็ก ๆ ของแม่อีกครั้ง แม่ของเขาเข้ามาเช็ดตัวให้ทุก ๆ สี่ชั่วโมง สติของเขาพรา่เลื่อนไปกับประสบการณ์แรกของแอลกอฮอล์ ล้มล้มได้ราว ๆ เพียงบางครั้งก็ผ้าขึ้นนุ่มนุ่น ๆ นั้นล้มล้มร่างกายเขาอย่างอ่อนโยน ในบางครั้งที่เขากระดูกพรวดเพราะกระเพาะพยายามขับแอลกอฮอล์ออกมาอีกทาง ก็รู้ว่ามื่อหนึ่งมือหนึ่งปราดเข้ามารับเศษอาหารที่พ่นพุ่งออกมาอย่างไม่มีการเกียจ

(ตูนอนชั้นหนึ่ง, 2556 : 151)

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่า ผู้เขียนชักชวนให้ผู้อ่านเห็นความรักของคนในครอบครัวโดยการบรรยายพฤติกรรมของตัวละคร แม่ดูแลลูกที่เป็นไข่และเมมาเหล่า เช็ดตัวให้ลูกตามเวลาทุกสี่ชั่วโมงและรับเศษที่ลูกอ้วกออกมาด้วย ซึ่งชักชวนให้ผู้อ่านเห็นว่า สมาชิกในครอบครัวดูแลชีวิตของสมาชิกคนอื่นในครอบครัวเป็นอย่างดี โดยเฉพาะความรักที่แม่รักลูก แม่เป็นคนที่รักลูกมาก ๆ และไม่ว่าลูกเป็นอย่างไร คนที่เป็นแม่ก็จะอยู่ข้าง ๆ และเอาใจดูแลลูกเป็นอย่างดี ความรักระหว่างสมาชิกครอบครัวทำให้สมาชิกในครอบครัวมีความอบอุ่น

จากตัวอย่างดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า ผู้เขียนชักชวนให้เห็นความรักของคนในครอบครัวโดยการบรรยายคำพูด พฤติกรรมและความคิดของตัวละคร ชักชวนให้ผู้อ่านได้เห็นว่าการใช้ชีวิตของสมาชิกในครอบครัวทุกคน ครอบครัวเป็นส่วนประกอบที่สำคัญในการใช้ชีวิตของมนุษย์ ไม่ว่าจะสมาชิกในครอบครัวเกิดปัญหาอะไร สมาชิกคนอื่นก็จะพยายามช่วยกันและให้ความอบอุ่น เรื่องสั้นที่ได้รับรางวัลงานสัปดาห์หนังสือแห่งชาติ พ.ศ. 2556 - 2557 จึงมีอิทธิพลต่อผู้อ่านในด้านการปลูกฝังให้ผู้อ่านได้เห็นความสำคัญของความรักระหว่างสมาชิกในครอบครัวที่มีต่อการใช้ชีวิตของคนที่อยู่ในครอบครัว และชักชวนให้ผู้อ่านเป็นคนที่ยรักครอบครัว และให้การดูแลสมาชิกในครอบครัว ให้กำลังใจกับสมาชิกในครอบครัวเมื่อเจออุปสรรค สมาชิกครอบครัวรักกันให้กำลังใจกันช่วยกันและกันก็ไม่มีปัญหาอะไรที่แก้ไขไม่ได้

4.3.3 ความรับผิดชอบต่อครอบครัว

พ่อเป็นหัวหน้าครอบครัวมีหน้าที่รับผิดชอบต่อความเป็นอยู่ของทุกคนพ่อจึงต้องทำงานหนักเพื่อหารายได้มาเลี้ยงครอบครัวทำให้ครอบครัวมีฐานะและความเป็นอยู่ที่ดี แม่เป็นผู้ช่วยของพ่อ มีหน้าที่รับผิดชอบคือเป็นแม่บ้านคอยอบรมเลี้ยงลูกให้เป็นคนดีและดูแลสมาชิกในครอบครัวให้อยู่ดี กินดี มีความสุข ลูก มีหน้าที่ช่วยเหลือ พ่อ แม่ทำงานบ้านลูกที่ดีจะต้องมีความรับผิดชอบต่อหน้าที่ที่ได้รับ

มอบหมายเพื่อแบ่งเบาภาระของพ่อแม่ เช่น กวาดบ้าน ถูบ้าน รดน้ำต้นไม้ ส่วนลูกยังมีหน้าที่สำคัญคือ ตั้งใจเรียนหนังสือ ทุกคนมีหน้าที่ของตนเอง คนที่เป็นผู้ปกครองต้องมีความรับผิดชอบ เพื่อให้เยาวชนเติบโตขึ้นในสิ่งแวดล้อมที่มีประโยชน์ต่อชีวิต

เรื่อง ความฝันอันเดียวตาย วัยเยาว์ที่สูญหาย ได้กล่าวถึง ตัวละครที่จะไกลย้ายไปเมืองอีกแห่งหนึ่ง และนึกถึงเด็กหนีจากบ้านที่เขาเคยเจอ จนบอกตนเองว่าต่อไปต้องเป็นแม่ที่มีความรับผิดชอบ ดูแลและรักลูกดี ๆ ทำให้ชีวิตของลูกมีความสุข ไม่อยากให้ลูกเหมือนกับเด็กที่หนีจากบ้าน ดังตัวอย่าง

ฉันเป็นแม่คนแล้ว สามิและลูกน้อยของฉันกำลังเดินขึ้นสะพานมาตามเพื่อไปจากที่นี่ ครั้งนี้คงเป็นครั้งสุดท้ายที่ฉันจะมองไปยังจุดที่เคยเป็นตลิ่งและโกดังร้างอีกไม่กี่ชั่วโมงฉันก็จะไปจากเมืองนี้ ทั้งเพียงความทรงจำเก่า ๆ ไว้เบื้องหลัง ฉันจะเป็นแม่ที่ดีเพื่อหนุ่มคนหนึ่ง และอีกหลาย ๆ คนที่ต้องการความรักอันบริสุทธิ์ ฉันจะไม่ปล่อยให้ลูกกลายเป็นเหยื่อของความสัมพันธ์อันร้ายฉาน ฉันทำเพื่อรักษาสัญญาที่ให้กับเด็กหนุ่มคนนั้น

ฉันจะไม่ทำให้เขาผิดหวัง...

(ความฝันอันเดียวตาย วัยเยาว์ที่สูญหาย. 2555 : 68)

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่า ผู้เขียนชักชวนให้เห็นความรับผิดชอบต่อครอบครัวโดยผ่านความคิดของตัวละคร โดยหลังจากได้เห็นตัวอย่างที่เด็กชายหนีจากบ้านโดยเพราะพ่อแม่ไม่สนใจและครอบครัวไม่มีความสุข หญิงสาวคนนี้ก็จึงมีความรู้สึกซึ่งที่ต้องให้ครอบครัวที่อบอุ่นแก่ลูก ผู้เขียนชักชวนให้เห็นบทบาทสำคัญของความรับผิดชอบต่อสมาชิกในครอบครัว ชักชวนให้ผู้ปกครองทั้งหลายต้องสร้างบรรยากาศที่อบอุ่นให้กับลูก และชักชวนให้ผู้อ่านรู้คนที่พ่อแม่ต้องมีความรับผิดชอบต่อครอบครัว

เรื่อง เงาความจริง ได้กล่าวถึง ต้นเป็นนักเรียนที่เจียบ ๆ เมื่ออยู่บ้านก็ชอบอยู่ในห้องตามลำพัง และพ่อแม่ของเขาก็มีวแต่ทำงานของตัวเองและไม่ได้ดูแลและความสนใจกับต้น ต้นกระโดดลงจากชั้นแปดฆ่าตัวตาย โรงเรียนแจ้งพ่อของต้นไปโรงเรียนถามเรื่องประจำวันของต้น แต่พ่อของต้นไม่รู้ลูกของตัวเองคิดอะไร และปกติทำอะไรอยู่ ดังตัวอย่าง

วันนั้นทั้งผู้อำนวยการและเจ้าหน้าที่ตำรวจสอบถามผมว่าการตายของต้นน่าจะมาจากเหตุใด แต่ผมก็ไม่อาจตอบได้ เพราะผมไม่เคยสังเกตเห็นว่าต้นมีอาการซึมเศร้า และเจ้าตัวก็ไม่เคยปรึกษาอะไรผม

โดยนิตยแล้ว ต้นเป็นคนเจียบ ๆ และมีโลกส่วนตัวค่อนข้างสูง เวลากลับถึงบ้านก็มักขลุกอยู่แต่ในห้องนอนและไม่ค่อยปรึกษาพูดคุยกับผมและภรรยาเท่าไร เราจึงไม่ค่อยรู้ว่าเขาคิดอะไรอยู่หรือกำลังเผชิญกับปัญหาอะไรบ้าง

(เงาความจริง. 2556 : 133)

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่า ผู้เขียนชักชวนให้เห็นความรับผิดชอบต่อครอบครัวโดยผ่านการบรรยายเรื่องราวต่าง ๆ ซึ่งเยาวชนเป็นกลุ่มคนที่จิตใจไม่เข้มแข็ง และเมื่อเจอปัญหาแล้วถ้าไม่มีคนที่อยู่รอบข้างให้คำแนะนำและให้ความช่วยเหลือ ก็อาจจะเกิดปัญหาฆ่าตัวตายเพื่อหนีโลกได้ง่าย ๆ ผู้เขียนชักชวนให้ผู้อ่านรู้ว่า คนที่เป็นพ่อแม่ต้องรักและมีความรับผิดชอบต่อลูก ความรับผิดชอบต่อลูกไม่ใช่เอาแต่ให้ลูกมีกินมีใช้อย่างเดียว ต้องสนใจการเปลี่ยนแปลงทางด้านนิสัยและจิตใจของลูก ต้องคุยกับลูกมาก ๆ เพื่อจะได้รู้จักจักลูกมาก ๆ ถ้าลูกมีปัญหาหรือข้อสงสัยอะไรจะได้ช่วยได้

เรื่อง ตู๋นอนชั้นหนึ่ง ได้กล่าวถึง พ่อแม่ของตัวละครเล็กกัน แม่ไปใช้ชีวิตกับผู้ชายคนใหม่ ส่วนพ่อของตัวละครไม่มีความรับผิดชอบต่อครอบครัว ติดต่อกันไม่ได้ตลอดและไปทำการศึกษาวิชาการส่วนตัว ทิ้งตัวละครไว้ให้ย่าเลี้ยงดูอยู่ ดังตัวอย่าง

แปดปีหลังจากนั้นแม่ของเธอก็เริ่มต้นชีวิตกับผู้ชายคนใหม่ เด็กหญิงได้รับการเลี้ยงดูจากย่าแทนพ่อผู้ไม่ปฏิบัติหน้าที่ เธอผ่านการศึกษาตีเท่าที่เป็นไปได้ตามกำลังสติปัญญา แล้วกลับมาทำงานสำนักพิมพ์กับมารดา ส่วนบิดาของเธอก็ยังคงติดหลงวนเวียนกับคำสาปแห่ง mala in se และใช้ชีวิตแบบนี้กวีวิชาการผิดต้องเหลื่องวนเวียนไปทุกแห่งในประเทศไทยเพื่อค้นหาความผิดบาปอันแท้จริงที่อาจจะไม่มีวันค้นพบเลยก็ได้

(ตู๋นอนชั้นหนึ่ง. 2556 : 159)

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่า ผู้เขียนชักชวนให้เห็นความสำคัญของความรับผิดชอบต่อครอบครัวโดยผ่านการบรรยายเรื่องราวต่าง ๆ โดยตัวละครเป็นคนที่จิตใจเข้มแข็งเพื่อสู้กับอุปสรรคในชีวิต และเขาขาดความรักจากพ่อแม่ จากการบรรยายฉากนี้ ผู้เขียนชักชวนให้เห็นว่า คนที่เป็นพ่อแม่ย่อมรักลูกและดูแลลูกของตนเอง ลูกที่ขาดการสั่งสอนและการดูแลของพ่อแม่ต้องมีจิตใจที่เข้มแข็งกว่าคนอื่นถึงจะผ่านอุปสรรคต่าง ๆ ได้ นอกจากนี้ยังสอนให้ผู้อ่านได้รู้ว่า ไม่ว่าจะความรักระหว่างผู้ใหญ่เป็นอย่างไร ก็ต้องให้ความรับผิดชอบต่อลูก ไม่ควรให้ลูกกลายเป็นเหยื่อของความรักที่แตกแยกของพ่อแม่

จากตัวอย่างดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า ความรับผิดชอบต่อครอบครัวมีอิทธิพลเป็นอย่างยิ่งต่อจิตใจและดำรงชีวิตของสมาชิกในครอบครัว ในแต่ละครอบครัวสมาชิกทุกคนมีหน้าที่ของตนเอง สมาชิกในครอบครัวควรต้องรักสมาชิกในครอบครัวและปฏิบัติหน้าที่ของตนเองให้ดีและเต็มที่ เพื่อให้สมาชิกในครอบครัวทุกคนมีความสุข เรื่องสั้นที่ได้รับรางวัลงานสัปดาห์หนังสือแห่งชาติ พ.ศ. 2556 - 2557 ชักชวนให้มนุษย์ต้องมีความรับผิดชอบต่อครอบครัว ชักชวนให้เห็นถึงครอบครัวที่ผู้ปกครองมีความรับผิดชอบต่อสมาชิกในครอบครัวใช้ชีวิตมีความสุข แต่ครอบครัวที่สมาชิกไม่มีความรับผิดชอบต่อครอบครัวจะทำให้สมาชิกในครอบครัวใช้ชีวิตไม่มีความสุข การใช้ชีวิตไร้สาระ ชักชวนให้ผู้อ่านรักครอบครัวโดยผ่านเหตุการณ์และพฤติกรรมของตัวละคร ชักชวนให้สมาชิกในครอบครัวรักกัน ไม่ว่าจะสภาพครอบครัวจะเป็นอย่างไร ก็ต้องให้ความรับผิดชอบต่อครอบครัว โดยเฉพาะต้องให้ความรับผิดชอบต่อลูก

4.4 ชี้นำให้เห็นโทษของความรักที่ไม่ถูกต้อง

ความรักเป็นสิ่งที่ขาดไม่ได้ในชีวิตประจำวัน ความรักเป็นความรู้สึกของคนเราที่มีอำนาจแรงพอทำให้คนแสดงจริตกริยาออกมา เกิดการเปลี่ยนแปลงทางร่างกายให้เห็น ทำให้จิตใจเพิดเพลินและเป็นแรงบันดาลใจในการใช้ชีวิต ความรักแบบนี้ไม่มีความรักแบบใดแบบหนึ่งสามารถแทนได้และความรักแบบนี้ย่อมจะเกิดอย่างบังเอิญ แต่บางที่ไม่ใช่รักแล้วก็สามารถอยู่ด้วยการได้ จึงต้องการความคิดที่ถูกต่อความรัก มิฉะนั้นจะทำให้ชีวิตของทั้งสองฝ่ายลำบาก

4.4.1 ความรักที่ไม่ถูกต้องของผู้ใหญ่

ทุกคนก็จะมีความคิดเห็นส่วนตัว ความคิดและพฤติกรรมต่อเรื่องเดียวกันก็จะแตกต่างกันมาก ๆ แต่ถึงแม้ว่ามีความคิดที่ไม่เหมือนกันเป็นเรื่องธรรมดาและบังคับไม่ได้ แต่ว่ามันก็ต้องเป็นความคิดที่ถูกต้อ ไม่เช่นนั้นจะทำให้ชีวิตของเราและคนอื่นเป็นทุกข์ เมื่อเจอปัญหาความรักก็เหมือนกัน เราต้องสร้างความคิดที่ถูกต่อความรัก

เรื่อง เปลือก ได้กล่าวถึง ในมหาวิทยาลัยมีคนไปจีบบิวเป็นจำนวนมาก แต่ผู้ชายเหล่านั้นส่วนใหญ่ก็อ่อนด้อยกว่าต้น บางทีอาจจะหน้าตารูปร่างสู้ไม่ได้หรือทรัพย์สินสู้ไม่ได้ จึงไม่มีใครจีบบิวได้ ยกเว้นต้นคนเดียว ดังตัวอย่าง

*คงประหลาดอยู่ไม่น้อยหากดอกไม้งามจะมีแมลงตัวผู้เพียงตัวเดียวบินมา
เซยชม ชายหนุ่มที่มารูมเสนอน้ำหวานหวังคว้าหัวใจบิวก็มีมากมายเช่นกัน แต่โชคดีที่
หนุ่ม ๆ พวกนั้นส่วนใหญ่จะอ่อนด้อยกว่าผมในหลายด้าน ไม่ว่าจะเรื่องรูปลักษณ์หรือ
ทรัพย์สิน ทำให้ผมยังเป็นหนึ่งเดียวที่ครอบครองหัวใจเธอเอาไว้ได้ หากผมไม่มีทุน
รอนมากพอมาปรนเปรอเธอ ป่านนี้ผมคงโดนเธอเขี่ยทิ้งไปแล้ว*

(เปลือก. 2556 : 32)

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่า ผู้เขียนชี้นำให้ผู้อ่านเห็นความรักที่ไม่ถูกต้องของผู้ใหญ่ โดยผ่านการกระทำของตัวละครที่ไปจีบผู้หญิงเพราะชอบหน้าตาของผู้หญิง และผู้หญิงคบกับผู้ชายเนื่องจากผู้ชายเป็นคนที่ร่ำรวยและหน้าตาดี สังคมไทยสมัยนี้ ความรักระหว่างชายหญิง บางทีเป็นแค่ความสัมพันธ์เรื่องทรัพย์สินเท่านั้น มีเงินมีทองเป็นเงื่อนไขที่จีบบิวได้ เป็นเงื่อนไขเริ่มต้นของความรัก ผู้เขียนชี้นำให้ผู้อ่านได้เห็นว่าการรักไม่ควรอยู่ภายใต้เงื่อนไขเรื่องเงินทอง อย่างนั้นไม่ใช่ความรักที่แท้จริง นอกจากนี้ผู้เขียนยังชี้ให้ผู้อ่านรู้ถึงความรักที่อยู่ภายใต้เรื่องเงินทองนั้น เป็นความสัมพันธ์ที่ไม่มั่นคง ไม่ควรเอาเรื่องเงินทองมาเกี่ยวข้องกับความรัก

เรื่อง เปลือก ได้กล่าวถึง ต้นกับบิวคบตั้งนานแต่ยังไม่เคยทำสิ่งที่เกินกว่าจับมือ เขาอยากจะทำความสัมพันธ์ทางเพศกับบิว แต่บิวไม่ยอม เพราะฉะนั้นต้นไปหาผู้หญิงที่ยอมเขาได้ และคบแค่เล่น ๆ เท่านั้น เพราะความสวยของผู้หญิงเหล่านั้น สู้กับบิวไม่ได้ ดังตัวอย่าง

ตั้งแต่คบกับบิวมา ผมยังไม่เคยใกล้ชิดกับเธอเกินกว่าการจับมือเลย ผมปรารถนาที่จะได้สวมกอดเคล้าเคลียเธอบนเตียงนุ่ม ๆ สัมผัสเรือนกายชาวโพลนไร้อาภรณ์ของเธอ ความกระหายแห่งวัยหนุ่มรุนแรงแทบล้นทะลัก แม้ผมจะมีผู้หญิงคนอื่นมาชอบพอบ้าง แต่ผมก็ไม่เคยรู้สึกจริงจังกด้วย ยิ่งเมื่อเทียบกันแล้ว ความสวยของพวกเธอยังห่างไกลกับบิวนัก ความสัมพันธ์ของผมกับสาว ๆ เหล่านั้นจึงเป็นแค่ความสัมพันธ์ชั่วคืน และแยกจากกันไปในตอนเช้า

(เปลื้อง, 2556 : 37)

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่า ผู้เขียนชี้ให้ผู้อ่านเห็นถึงความรักที่ไม่ถูกต้องของผู้ใหญ่ โดยใช้วิธีการบรรยายพฤติกรรมของตัวละครที่คบกับผู้หญิงเพราะหน้าตาของผู้หญิงสวยงาม สามารถทำให้ผู้ชายมีหน้ามีตา และคิดแต่เรื่องเพศสัมพันธ์กับแฟน เมื่อแฟนไม่ยอมก็เจ้าชู้ไปหาผู้หญิงคนอื่น ผู้เขียนชี้้นำให้ผู้อ่านได้เห็นว่ายุ่งรุ่นไม่ควรมีว่แต่เรื่องเพศและความสวยงามของสาว ๆ ต้องเป็นคนทีชื้อสัตย์ต่อความรักทั้งทางด้านจิตใจและร่างกาย มนุษย์ไม่เหมือนกับสัตว์ เรื่องทางเพศเป็นเรื่องธรรมดา แต่เรายังมีความคิดเห็นมีสติปัญญา ไม่ควรมีเพศสัมพันธ์กับหลาย ๆ คนเนื่องจากความต้องการ ต้องรู้อดทน และชื้อสัตย์กับความรัก

เรื่อง ศิลปินคีนซีฟ ได้กล่าวถึง เนื่องจากต้องการให้อารยะ อายตนะ เสียชีวิตไป ภาพเขียนของอารยะ อายตนะถึงจะมีคุณค่าได้ เพราะฉะนั้นภรรยาของเขาจึงจ้างคนขับรถไปชนสามีที่เป็นจิตรกรให้ตาย และภาพเขียนของจิตรกรกลับขายได้ราคาแพงเหมือนเดิมอีก และภรรยาก็กลับมาใช้ชีวิตฟุ่มเฟือยอีกดังตัวอย่าง

สุกัญญา กล่าวด้วยน้ำตานองหน้าในงานศพของอารยะ อายตนะ ตอนนีสามีของเธอจากไปอย่างไม่มีวันกลับ และเธอก็หวังว่าเธอจะไม่คีนซีฟขึ้นมาอีก
ตอนนี้สุกัญญากลับมาใช้ชีวิตอย่างมีความสุขอีกครั้งด้วยเงินทองที่ได้จากภาพเขียนของสามี เมื่อหักลบค่าจ้างที่จ้างให้คนขับรถกระบะคั้นนั้นแล้ว เธอยังมีเงินอีกเหลือเฟือที่จะเอาไว้ใช้จับจ่ายอย่างเปรมปรีดี

(ศิลปินคีนซีฟ, 2556 : 62)

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่า ผู้เขียนชี้ให้ผู้อ่านเห็นความรักที่ไม่ถูกต้องของผู้ใหญ่ โดยผ่านพฤติกรรมของตัวละคร คนที่เป็นภรรยาแอบตีใจกับการเสียชีวิตไปของสามี แต่ต่อหน้าคนอื่นเขาทำหน้าที่เสียใจสามีเสียชีวิตไปเขาก็สามารถขายงานภาพวาดของสามีและใช้ชีวิตที่หรูหราได้ ผู้เขียนชี้้นำให้ผู้อ่านได้เห็นว่บางคนคิดเรื่องเงินทางสำคัญกว่าความรัก เพื่อจะได้เงินทองยอมเสียความรักและคนที่รัก นอกจากนี้ผู้อ่านยังชี้้นำให้เห็นถึงจิตใจด้านเลวร้ายของมนุษย์ ไม่ควรไปทำร้ายความรักเพราะเรื่องเงินทองต้องเป็นคนทีจิตใจดีงาม

เรื่อง การกีดเซาะของความหลัง ได้กล่าวถึง ตัวละครเป็นแฝดกับพี่ชาย หน้าตารูปร่าง เหมือนกันหมด เขาแอบชอบแฟนของพี่ชายตั้งนาน และเมื่อได้ยินพี่ชายบอกว่าจะแต่งงานกับนิตา เขาจึงรู้สึกยอมรับเรื่องนี้ไม่ได้ เพราะฉะนั้นเขาจึงไปที่บ้านของนิตา และทำตัวเป็นพี่ชายเกิดเพศสัมพันธ์ กับนิตา นิตารู้ความจริงแล้วรับไม่ได้และฆ่าตัวตาย นิตาตายแล้วพี่ชายเสียใจมากก็ฆ่าตัวตายเหมือนกัน ดังตัวอย่าง

เขาประคองนิตาไปที่เตียง โคมทับใส่ร่างของหล่อนอย่างคุดันราวคลื่นลมบ้า
 ครั้งในหน้ามรสุม เขาต้องการทำเช่นนั้นมานานแล้ว ความรักที่เขา มีต่อนิตาถูกเก็บงำ
 ไว้ภายในตลอดเวลา มันบีบคั้นอยู่ข้างในจนทรุนทรายและอยากปลดปล่อยออกมา
 อย่างใจปรารถนา แต่เขารู้แกลใจดีว่าไม่สามารถทำเช่นนั้นได้ เพราะหล่อนคือคนรัก
 ของพี่ชาย และเมื่อพี่ชายบอกกับเขาว่าจะแต่งงานกับนิตา เขารู้สึกเหมือนถูกชกหน้า
 อย่างแรง ความปวดร้าวกัดกินหัวใจเขาวนละนิด ยิ่งวันแต่งงานใกล้เข้ามา เขายังรู้สึก
 รวดร้าวราวกับร่างกายจะแตกเป็นเสี่ยง ๆ ในที่สุดความปรารถนาที่ถูกดทับมาแสนนาน
 ก็ระเบิดออกมาอย่างไม่อาจควบคุมได้

(การกีดเซาะของความหลัง. 2556 : 71-72)

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่า ผู้เขียนชี้ให้ผู้อ่านเห็นโทษของความรักที่ไม่ถูกต้องของผู้ใหญ่ โดยใช้
 วิธีการบรรยายความคิดในใจของตัวละครและพฤติกรรมของตัวละคร คนที่เป็นน้องชายแอบรักแฟนของ
 พี่ชาย แอบทำตัวเป็นพี่ชายไปหลอกแฟนของพี่ชายเมื่อใกล้ถึงวันแต่งงานพี่ชาย และมีเพศสัมพันธ์กับ
 แฟนพี่ชาย ผู้เขียนชี้ให้ผู้อ่านเห็นว่าโทษของความรักที่ไม่ถูกต้องทำให้ชีวิตของคนอื่นเดือดร้อน ไม่ควร
 ไปทำร้ายความสุขของคนที่มีแฟนและไม่ควรทำร้ายร่างกายของเขาโดยเพราะเห็นแก่ตัวของส่วนตัว

เรื่อง ตัณหา ๒๔ ชั่วโมง ได้กล่าวถึง หลวงพี่รู้จักกับนงทางอินเทอร์เน็ต ทั้งสองคนแชตกันนาน
 และถึงขั้นรักกัน เคยเจอกันและเกิดความสัมพันธ์ทางเพศที่ภักดิ์ของหลวงพี่ นกเสียใจภายหลังมาก ๆ
 รู้สึกบาปจึงตัดสินใจไม่ติดต่อกับหลวงพี่ หลวงพี่โทรไปชวนกว่าได้ถ่ายวิดีโอของนงที่ไม่ได้ใส่เสื้อไว้ บังคับ
 ให้นกต้องติดต่อกับเขาอีกต่อไป ดังตัวอย่าง

“ให้มันจบแค่นี้เถอะพี่” นกตะโกนผ่านโทรศัพท์ “เท่านี้มันก็รู้สึกบาปมากแล้ว”

“แต่พี่อยากเจอนกจริง ๆ นะ”

“ถ้าคนอื่นรู้เข้าจะทำยังไงล่ะ นกจะเอาหน้าไปไว้ที่ไหน”

“นกไม่ต้องกลัวหรอก พี่ว่าถ้านกไม่ยอมมาหาพี่ นกอาจจะต้องอายหนักกว่า
 นี้ก็ได้” น้ำเสียงของหลวงพี่ฉัตรเย็นชาจนนกรู้สึกใจคอไม่ดี

“พี่หมายความว่าไง”

“นกคงไม่รู้ว่าคืนนั้นตอนที่นกหลับปุ๋ยอยู่ในกุฏิพี่นะ พี่บันทึกภาพของนกไว้
 ทุกซอกทุกมุมเลยนะ” หลวงพี่หยุดเว้นจังหวะ เมื่อไม่มีเสียงตอบจากอีกฝ่าย แกจึง

พูดต่อ “นกคงคิดไม่ถึงสินะว่าพี่จะมีกล้องวิดีโอในกุฏิ พอตีที่เพิ่งซื้อใหม่มาใหม่ นะ ไม่นึกเลยว่าจะได้ลองใช้กับนก” หลวงพี่ได้ยืมเสียงลมหายใจติดขัดจากอีกฟาก แกยืมให้กับตัวเองอย่างผู้กำชัยชนะ

(ตัณหา ๒๔ ชั่วโมง. 2556 : 93)

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่า ผู้เขียนชี้มาให้ผู้อ่านเห็นโทษของความรักที่ไม่ถูกต้องของผู้ใหญ่ โดยผ่านคำพูดของตัวละคร คนที่เป็นหลวงพี่แอบมีเพศสัมพันธ์กับผู้หญิง ผู้หญิงรู้ตัวว่าการกระทำแบบนี้ไม่ถูกต้อง แต่หลวงพี่ขู่ผู้หญิงด้วยวิธีบอกว่าบันทึกรูปภาพโป๊ของเธอ ซึ่งแสดงให้เห็นว่า ความรักต้องเป็นสิ่งที่สมัครทั้งสองฝ่าย ไม่ควรไปบังคับคนอื่นทำสิ่งที่เขาไม่ยอมทำโดยในทัศนะของเราเอง นอกจากนี้ ผู้เขียนยังชี้ให้ผู้อ่านเห็นว่าการต้องการความรักของตนเองด้วยวิธีการที่ถูกต้องไม่ควรหมกมุ่นแต่เรื่องทางเพศ

จากตัวอย่างดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า ผู้เขียนได้แสดงให้เห็นโทษของความรักที่ไม่ถูกต้องของผู้ใหญ่ โดยผ่านการบรรยายการกระทำและคำพูดของตัวละคร ซึ่งชี้ให้ผู้อ่านได้เห็นความรักเป็นสิ่งที่เห็นได้ทั่วไปในการใช้ชีวิตทุกวันของมนุษย์ และโทษของความรักที่ไม่ถูกต้องมีผลกระทบต่อ การดำรงชีวิตของมนุษย์ ความรู้สึกรักเป็นความรู้สึกที่เกิดโดยธรรมชาติ ไม่ควรมีเงื่อนไขต่าง ๆ มาเกี่ยวข้อง ความต้องการและความโลภในด้านวัตถุการใช้ชีวิตมากยิ่งขึ้น ทำให้ความคิดต่อความรักของมนุษย์อาจจะเกิดความผิดพลาดได้ง่าย เรื่องสั้นที่ได้รับรางวัลงานสัปดาห์หนังสือแห่งชาติ พ.ศ. 2556 - 2557 ชี้ให้เห็นว่ามนุษย์ต้องมีความคิดที่ถูกต้องต่อความรัก เมื่อมีความสุขต้องรู้ห้วงแห่งความสุข เมื่อความรักเจออุปสรรคหรือออกหักก็ต้องมีจิตใจเข้มแข็ง อย่าผิดหวังและท้อแท้มากเกินไป นอกจากนี้ยังชี้ให้เห็นความรักที่แท้จริงว่า ไม่ควรมีเงื่อนไขเงินทองและรูปร่างหน้าตาของเนื้อคู่มากเกินไปและต้องเกิดจากการสมัครใจทั้งสองฝ่าย

4.4.2 ความรักที่ไม่ถูกต้องของเยาวชน

เยาวชนเป็นกลุ่มคนที่มีช่วงอายุระหว่างวัยเด็กกับวัยผู้ใหญ่ และเป็นความหวังของประเทศไทย แต่กลุ่มคนเยาวชนเป็นกลุ่มคนที่อายุน้อย ความคิดเห็นต่าง ๆ ก็ยังไม่ค่อยครบถ้วน นอกจากนี้ยังเป็นวัยที่หลงรักง่าย แต่เนื่องจากจิตใจคิดเรื่องต่าง ๆ ไม่ครบถ้วน ความเข้าใจต่อความรักยังไม่พอ ย่อมจะมีการกระทำไม่ถูกต้องต่อความรัก

เรื่อง เงาความจริง ได้กล่าวถึง ลูกชายของตัวละครชอบเพื่อนผู้ชาย และพาเพื่อนผู้ชายกลับบ้าน หลังเลิกเรียน สองคนจูบและลูบไล้กันโดยเปลือยร่างกายท่อนบนไว้ ตัวละครเลิกงานกลับบ้านเห็นการกระทำของทั้งสองคน จนตีลูกและไล่เพื่อนผู้ชายของลูกออกจากบ้าน หลังจากนั้นไม่นานลูกชายรู้สึกเสียใจและอายุจึงฆ่าตัวตาย ดังตัวอย่าง

ผมได้รับข้อมูลมาว่าต้นมีความเปี่ยมเบนทางเพศ หรือพูดให้ชัดเจนกว่านั้นก็คือเขารักเพศเดียวกัน เขารักใคร่ชอบพอกับเพื่อนผู้ชายคนหนึ่งซึ่งมีรสนิยมเดียวกัน

วันหนึ่งต้นพาเพื่อนชายคนนั้นมาที่บ้านหลังเล็กเรียนโดยคิดว่าจะได้อยู่กับเพื่อนชาย
ลำพัง เพราะกว่าพ่อแม่จะกลับจากที่ทำงานก็ค่ำมืดแล้ว พวกเขาจึงมีช่วงเวลาแสน
สุขร่วมกันอีกหลายชั่วโมง แต่ทุกอย่างไม่ได้เป็นดังที่หวัง ธนพลผู้เป็นพ่อกลับมาถึง
บ้านเร็วกว่าปกติ เนื่องจากเขารู้สึกไม่สบายใจจึงขอหัวหน้ากลับบ้านก่อนเวลา เมื่อมาถึง
บ้าน ธนพลก็ต้องตะลึงงันกับภาพตรงหน้า มันเป็นภาพลูกชายคนเดียวของเขาใน
สภาพเป็นเปลือยท่อนบนกำลังกอดก่ายเพื่อนผู้ชายที่เปลือยท่อนบนเช่นกัน ทั้งสอง
แลกรสบและสัมผัสสบได้ร่างกายของกันและกันอยู่ลึกลับกว่าจะรู้ว่ามามีคนกำลัง
มองการกระทำของพวกเขาอยู่

(เงาความจริง. 2556 : 137)

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่า ผู้เขียนใช้วิธีการบรรยายพฤติกรรมของตัวละครละเอียดกับเรื่องพ่อ
กลับบ้านเห็นลูกชายกับเพื่อนนักเรียนผู้ชายอีกคนหนึ่งกอดกันและลูบกันอย่างไม่อาย โกรธจนตีลูก
และทำให้ลูกอายและฆ่าตัวตาย ผู้เขียนชี้ให้ผู้อ่านเห็นถึงความรักที่ไม่ถูกต้องของเยาวชนไทย ชี้ให้
ผู้อ่านเห็นว่า เยาวชนเป็นคนที่ยังไม่ค่อยรู้เรื่องความรักในวัยเยาวชนเป็นความรักทำผิดง่าย ๆ นอกจากนี้
ผู้เขียนยังชี้ให้ผู้อ่านรู้ว่า เป็นเยาวชนต้องตั้งใจเรียน ไม่ควรมีเรื่องทางเพศ การชอบเพื่อนผู้ชายไม่ผิด
แต่ไม่ควรมีการสัมผัสทางร่างกายมากเกินไป และผู้ปกครองต้องให้คำสั่งสอนด้วยวิธีการที่ถูกต้องและ
พอสมควร ไม่เช่นนั้นจะส่งผลกระทบต่อจิตใจของเยาวชน

เรื่อง เปลือก ได้กล่าวถึง พี่ชายของต้นบวชเป็นพระสงฆ์หลังจากเรียนมหาวิทยาลัยจบ ทุกคน
ก็รู้สึกแปลกและไม่น่าเชื่อ แต่ต้นที่เป็นน้องชายของหลวงพี่รู้สาเหตุที่พี่ชายตัดสินใจอย่างนี้เป็นเพราะว่า
เล็กกับแฟนที่คบมาตั้งสองปี ดังตัวอย่าง

ที่จริงแล้วหลวงพี่ชาติตรีเป็นพี่ชายแท้ ๆ ของผมเอง ท่านตัดสินใจหันหน้าเข้า
วัดเมื่อหกปีก่อน พอเรียนมหาวิทยาลัยจบ ท่านก็โกนหัวบวชทันที สร้างความมีนง
ให้กับคนรอบข้างไม่น้อย ท่านบอกว่าท่านเบื่อทางโลก โลกที่หลงมกยแต่วัตถุเงินทอง
ท่านอยากจะตัดขาดจากสิ่งเหล่านั้นและเดินตามรอยพระพุทธองค์เพื่อหาหนทางพ้นทุกข์
แต่ผมรู้ว่าสาเหตุที่แท้จริงมาจากเรื่องผู้หญิงมากกว่า ช่วงนั้นท่านเพิ่งเลิกกับแฟนที่
คบหากันมาสองปี ท่านดูมทุกข์และซึมเศร้าอย่างที่ผมไม่เคยเห็น สิ่งนี้เองที่ทำให้
ผมรู้สึกว่าท่านอาจมีอคติกับผู้หญิงและเรื่องความรักเสมอ

(เปลือก. 2556 : 34)

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่า ผู้เขียนได้แสดงให้เห็นถึงความรักที่ไม่ถูกต้องของเยาวชน โดยใช้
กลวิธีการบรรยายการกระทำของตัวละคร หลวงพี่ที่ออกหักแล้วเศร้าใจมากเกินไปปรับตัวไม่ได้ จึงเลือก
หนีจากชีวิตที่ทำให้เขาเศร้าโศก และบวชเป็นพระสงฆ์ที่วัด ผู้เขียนชี้ให้ผู้อ่านได้เห็นว่า ความรักมี
อิทธิพลต่อชีวิตของมนุษย์เป็นอย่างยิ่ง ออกหักมักจะทำให้ชีวิตของมนุษย์เป็นความทุกข์ โดยเฉพาะกลุ่ม

เยาวชนที่จิตใจยังไม่เข้มแข็ง ต้องมีความคิดที่ดีและถูกต้องต่อความรัก อย่างไรก็ตามต้องเผชิญหน้ากับเรื่องอกหักในแง่ความคิดที่ดีที่ถูกต้อง ต้องรู้จักปรับตัวให้เข้ากับวิถีชีวิตได้

เรื่อง เลื่อของแอน ได้กล่าวถึง แอนเป็นนักเรียนที่เรียนมัธยม เขาเป็นนักเรียนหญิงที่เรียนเก่งและหน้าตาสวยงาม เขาคบเป็นแฟนกันกับนักเรียนชายคนหนึ่ง และมีเพศสัมพันธ์กันจนแอนตั้งครรภ์ เพื่อนของแอนไปประเทศเรื่องนี้ให้นักเรียนคนอื่นรู้ และบอกเพื่อนว่าถ้าแอนไปทำแท้งก็จะไม่คบเป็นเพื่อนกับเขาอีก แอนหายตัวไปทำแท้งเป็นเวลาช่วงหนึ่ง เมื่อกลับมาโรงเรียนก็ใส่เสื้อออร์มทับเสื้อนักเรียนตลอด และเพื่อน ๆ ที่เคยสนิทก็ไม่อยู่กับเขาอีก ดังตัวอย่าง

*“ไอ้แอนมันโง่ ! เดือนที่แล้วว่าให้ใส่ถุง กินยาคุม มันโง่เอง คอยดูนะถ้ามันไป
ทำแท้งมาจริง มันกับเราขาดกัน” พลอยประกาศกับเพื่อนในกลุ่มอย่างกระวนกระวาย
แต่ช่วงวุ่นวายนั้นก็กลายเป็นวงนอก เช่นเดียวกับเรื่องร้าย ๆ โดยทั่วไปที่แพร่กระจาย
ผ่านปากคนเร็วเหมือนเชื้อโรค เมื่อแอนกลับมาโรงเรียนอีกครั้งในสภาพโทรมซีดเซียว
เดินโผล่เหมือนคนป่วยหนัก พร้อมเสื้อออร์มสีฟ้าสวมทับเสื้อนักเรียนตลอดเวลาทั้ง
ที่เป็นหน้าร้อน โลกใบเดิมในโรงเรียนที่แอนเคยคุ้นก็เปลี่ยนไป*

(เลื่อของแอน. 2555 : 135)

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่า ผู้เขียนได้แสดงให้เห็นความรักที่ไม่ถูกต้องของเยาวชนโดยผ่านสนทนาของตัวละคร ตัวละครคบกับนักเรียนชาย และตั้งครรภ์ เพื่อนที่สนิทกันโกรธกับการกระทำของตัวละครมาก ผู้เขียนชี้ให้ผู้อ่านเห็นว่า ความรักของเยาวชนก็หลีกเลี่ยงปัญหาเพศสัมพันธ์ไม่ได้ เยาวชนที่อยู่ในวัยไม่ค่อยรู้เรื่องในเรื่องความรัก มักจะมีการกระทำไม่ถูกต้องและหลงรักได้ง่ายทั้งในด้านจิตใจและร่างกาย จึงต้องการความช่วยเหลือจากผู้ปกครอง ครูอาจารย์ และเพื่อน ๆ เพื่อไม่ให้เกิดความผิดพลาดร้ายแรง ผู้เขียนชักชวนให้ผู้อ่านรู้ว่า ครูและผู้ปกครองต้องให้ความระมัดระวังในการสั่งสอนเยาวชนในด้านเรื่องเพศ ต้องให้เยาวชนมีความคิดเห็นที่ถูกต้องต่อความรักและเพศสัมพันธ์

จากตัวอย่างดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า ผู้เขียนได้แสดงให้เห็นถึงความรักที่ไม่ถูกต้องของเยาวชนโดยผ่านคำพูดและพฤติกรรมของตัวละคร เยาวชนที่อยู่ในวัยระหว่างวัยเด็กและวัยรุ่นเป็นผู้ใหญ่เริ่มรู้เรื่องเกี่ยวกับความรัก และมีความใฝ่ฝันกับความรักด้วย ความรักในวัยนี้เป็นการรักที่บริสุทธิ์เน้นแต่ความรู้สึก ซึ่งความรักในวัยเยาว์มีอิทธิพลต่อกลุ่มเยาวชนอย่างลึกซึ้ง ความรักในวัยนี้ต้องการคำแนะนำจากผู้ใหญ่เพื่อให้มีความคิดและการกระทำที่ถูกต้อง ผู้ใหญ่และอาจารย์จึงต้องให้ความสำคัญกับเรื่องนี้ เรื่องสั้นที่ได้รับรางวัลงานสัปดาห์หนังสือแห่งชาติ พ.ศ. 2556 - 2557 ชี้ให้เห็นความรักของวัยรุ่นที่ปฏิบัติไม่ถูกต้องทางด้านเพศ ผู้ใหญ่ต้องเป็นผู้นำทางและให้แง่คิดที่ดีต่อความรักของเยาวชนทั้งในด้านเรื่องเพศสัมพันธ์และการเลือกคนที่รัก เพื่อให้เยาวชนเติบโตขึ้นด้วยจิตใจที่มีความหวังและเข้มแข็ง และมีแง่คิดที่ถูกต้องต่อความรักและเพศสัมพันธ์ ความรักของเยาวชนไม่ว่าจะเป็นความรักข้ามเพศหรือความรักเพศเดียวกัน คนในสังคมก็ต้องให้ความเข้าใจและให้ความเคารพ

4.5 ซักชวนให้รักสัตว์

สัตว์มีชีวิตเหมือนมนุษย์ และเป็นเพื่อนของมนุษย์ มนุษย์ควรอยู่กับสัตว์อย่างสงบสุข กิจกรรมของมนุษย์ย่อมทำให้สัตว์ป่าสูญเสียบ้านของตน และไม่มีที่อยู่ สัตว์เป็นสมาชิกของธรรมชาติเหมือนกัน เราควรอนุรักษ์ มนุษย์บางคนยังสังหารสัตว์เพราะว่าสัตว์บางชนิดเป็นสัตว์ที่มีคุณค่าสูง ทำให้สัตว์ป่าบางชนิดสูญพันธุ์ บางชนิดใกล้สูญพันธุ์ รักสัตว์ป่า มนุษย์ควรให้ความเคารพกับสัตว์ และรักษาสัตว์อย่างดี เพื่อให้สัตว์มีที่อยู่

เรื่อง เขี้ยกลางซอย ได้กล่าวถึง ถนนสายนี้เป็นถนนที่ตัวละครต้องผ่านอยู่ทุกวันเมื่อเข้าออกงาน มีเขี้ยวใหญ่ ๆ ตัวหนึ่ง ถูกรถเหยียบตายข้าง ๆ ถนนเป็นเวลาสองสามวัน เขี้ยวนี้ยาวประมาณสามเมตร และมีเลือดไหลออกมาเยอะ ดังตัวอย่าง

สองสามวันแล้วที่ก้อยเห็นคราบเลือดสีแดงคล้ำลากยาวจากกลางถนน เข้าไปในพงหญ้าข้างทางบริเวณกลางซอยระหว่างเดินเข้าออกไปทำงานทุกวัน ครั้งแรกที่เธอเห็น เจ้าของคราบเลือดยังนอนเหยียดยาวชวนขวัญผวาอยู่กลางถนน มันคือเขี้ยวใหญ่ยักษ์จากหัวถึงปลายหางยาวเกือบสามเมตร ดูไกล ๆ ราวกับจระเข้
(เขี้ยกลางซอย. 2555 : 81)

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่า ผู้เขียนซักชวนให้มนุษย์รักษาสัตว์โดยผ่านการบรรยายฉากอย่างละเอียด สร้างบรรยากาศให้อ่านแล้วอย่างลึกซึ้งเหมือนเห็นภาพจริง เขี้ยวใหญ่ถูกรถเหยียบตายข้าง ๆ ถนน และไม่มีใครสนใจมัน ผู้เขียนชี้ให้เห็นว่า มนุษย์ต้องให้ความสำคัญกับการรักษาสัตว์ สัตว์ก็เป็นสิ่งที่มีชีวิต ต้องการที่อนุรักษ์จากมนุษย์ นอกจากนี้ยังซักชวนให้เห็นว่า เขี้ยวในสังคมไทยมักจะอาศัยข้าง ๆ ถนนด้วย มนุษย์ไม่ควรขับรถเร็วเกินไปและทำให้สัตว์มีโอกาสดำเนินไปจำนวนมาก

เรื่อง ผ่าจ้าน ได้กล่าวถึง ในภาคเหนือของประเทศไทย มีพิธีกรรมผ่าจ้านข้าง ซึ่งก็คือลูกข้าง ตัวโตพอที่จะทำงานได้แล้ว แต่มันยังติดแม่ เจ้าของข้างต้องการให้มันทำงาน เขาจึงต้องผ่าจ้านมัน ก็ใช้ตะขอเหล็กเสียบผิวของข้าง ความเจ็บปวดทำให้ลูกลืมแม่ ทำให้แม่ลืมลูก ดังตัวอย่าง

มีเสียงข้างอีกเชือก ร้องดังมาจากที่ซึ่งไม่ไกลไปมากนัก มันเป็นเสียงร้องของแม่ข้าง ซึ่งฟังดูเจ็บปวดไม่แพ้กัน เสียงร้องของแม่ข้าง และเสียงร้องของลูกข้าง ดังตอบโต้กันไปมา ความเจ็บปวดที่ลือสารผ่านออกมาจากพิธีกรรม เพียงเพื่อจะพรากลูกจากแม่ พรากแม่จากลูก และถูกนำไปใช้งาน

(ผ่าจ้าน. 2556 : 23)

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่า ผู้เขียนซักชวนให้มนุษย์ต้องรักษาสัตว์โดยผ่านการบรรยายพฤติกรรมของมนุษย์ที่ทำร้ายร่างกายของข้างด้วยตะขอเหล็ก ซึ่งซักชวนให้ผู้อ่านเห็นว่า สัตว์ก็มีความรู้สึก รู้ความเจ็บปวด และรู้ความรักแม่เหมือนกับมนุษย์เราด้วย มนุษย์ต้องรักสัตว์ อย่าทำให้สัตว์ทรมาน นอกจากนี้ ผู้เขียนยังใช้พิธีกรรมนี้ซักชวนให้ผู้อ่านรู้ว่าแม้ว่าต้องให้สัตว์ไปทำงาน แต่ก็ไม่จำเป็นต้องใช้วิธีการโหดร้ายขนาดนี้ มนุษย์ต้องรักษาสัตว์

เรื่อง แมวจากบ้าน ได้กล่าวถึง ครอบครัวของตัวละครเป็นครอบครัวใหญ่ เมื่อตัวละครยังเป็นเด็กอยู่ ครอบครัวได้แมวตัวหนึ่งที่คนอื่นทิ้งข้าง ๆ กำแพง ครอบครัวของตัวละครตั้งชื่อให้แมวตัวนั้นว่า มะลิ ซึ่งหลายปีภายหลัง มะลิได้คลอดลูกหลายตัว และครอบครัวของตัวละครช่วยดูแลลูกแมวตลอดเวลา ดังตัวอย่าง

ช่วงเวลาวัยเยาว์ที่ครอบครัวยังอยู่กันพร้อมหน้า มีพ่อ มีแม่ มี อากง อาม่า อาเจ็ก อาโก และลูกพี่ลูกน้องอยู่ร่วมกันภายในครอบครัวเป็นอาณาจักรใหญ่ มะลิเป็นลูกแมวสีขาวดำที่มีคนเอาทิ้งข้างกำแพงวัดฝั่งตรงข้าม ลายดำที่หัวของมันเหมือนผมของผู้หญิงผมยาวที่ไว้ผมแฉกกลาง

(แมวจากบ้าน. 2555 : 61-62)

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่า ผู้เขียนชักชวนให้มนุษย์ต้องรักษาสัตว์โดยผ่านพฤติกรรมของตัวละครบ้านของตัวละครที่ได้เก็บลูกแมวโดนทิ้ง และเลี้ยงลูกแมวอย่างดี ซึ่งชักชวนให้ผู้อ่านเห็นว่า มนุษย์ต้องมีจิตใจดีงามไปช่วยเหลือสัตว์ที่โดนทิ้ง สัตว์เป็นเพื่อนของมนุษย์ เราต้องรักษาสัตว์ ซึ่งเป็นเพื่อนของเราด้วย นอกจากนี้ยังชักชวนให้เห็นว่า คนที่เลี้ยงสัตว์ต้องดูแลสัตว์เลี้ยงของตนเองให้ดี อย่าทิ้งสัตว์ไป ต้องอนุรักษ์สัตว์ด้วย

เรื่อง ตุ่นอนชั้นหนึ่ง ได้กล่าวถึง ตัวละครชายหญิงทั้งสองคนรู้จักกันในรถไฟ และผู้ชายถ่ายรูปสวยมาก เพราะเขาเป็นนักข่าว งานที่เขาทำก็คือ ป้องกันการทารุณสัตว์ คราวนี้เขานั่งรถไฟไปต่างจังหวัดเพื่อไปสืบหาข้อมูลเกี่ยวกับการค้าขายสัตว์และโรงฆ่าสัตว์ ดังตัวอย่าง

“ถ่ายรูปสวยนะคะ”

คราวนี้ชายหนุ่มยิ้มขึ้นกับคำชม “งานนะครับ”

“คุณทำงานอะไรเหรอ”

“ผมทำงานเกี่ยวกับการป้องกันการทารุณสัตว์-ให้กับ PETA นะครับ”

“อ้อ...คะ” หญิงสาวรับคำแล้วนั่ง ราวกับจนวนทางในการดำเนินบทสนทนา ชายหนุ่มจึงขยายความต่อให้ “ผมจะไปอุบลฯ เพื่อสืบและรายงานเรื่องขบวนการค้าและโรงฆ่าสัตว์ที่ลักลอบฆ่าหมา”

(ตูนอนชั้นหนึ่ง. 2556 : 141)

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่า ผู้เขียนชักชวนให้ผู้อ่านต้องรักษาสัตว์โดยใช้การสนทนาของตัวละครสร้างภาพให้ผู้อ่านเห็นถึงความพยายามของตัวละครที่ทำงานเป็นนักข่าวป้องกันสัตว์ ต้องออกเดินทางไปต่างจังหวัดเพื่อไปสืบและรายงานเรื่องขบวนการค้าและโรงฆ่าสัตว์ที่ลักลอบฆ่าหมา ผู้เขียนชักชวนให้เห็นว่า เรื่องอนุรักษ์สัตว์ทุกคนต้องร่วมมือกันทำ ถ้าไม่มีการค้าขาย ก็จะไม่มีการฆ่าสัตว์เหมือนกัน ในสังคมไทยมีกลุ่มคนที่ช่วยป้องกันสัตว์โดยสมัครใจ และพยายามทำเท่าที่พวกเขาทำได้ ชักชวนให้มนุษย์ต้องใช้คนพวกนี้เป็นแบบอย่างและเป็นคนที่รักษาสัตว์

จากการวิเคราะห์ตัวอย่างดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า เรื่องสั้นที่ได้รับรางวัลงานสัปดาห์หนังสือแห่งชาติ พ.ศ. 2556 - 2557 มีอิทธิพลต่อผู้อ่านในด้านรักสัตว์ ผู้เขียนชักชวนให้ผู้อ่านรู้ว่าสัตว์ก็เป็นสิ่งที่มีชีวิต มนุษย์ต้องให้ความดูแลและความเคารพแก่ชีวิตของสัตว์ สัตว์เป็นเพื่อนของมนุษย์ เป็นสิ่งมีชีวิตที่มีความรู้สึกเจ็บปวดเหมือนมนุษย์ด้วย มนุษย์ไม่ควรฆ่าสัตว์และทำร้ายแหวดล้อมอาศัยชีวิตของสัตว์ นอกจากนี้ผู้เขียนยังชักชวนให้เห็นบางคนที่รักสัตว์มาก และช่วยอนุรักษ์สัตว์ กลุ่มคนนั้นพยายามสู้รบกับกลุ่มคนที่ฆ่าสัตว์อย่างโหดร้ายอยู่ มนุษย์ต้องใช้คนกลุ่มนี้เป็นแบบอย่างและรักษาสัตว์

